

Not delivered, return to:
"GLASIL"
 8117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Total circulation 20,100
 Issued Every Tuesday
 Terms of Subscription:
 For Members Yearly.....\$0.84
 For Nonmembers.....\$1.00
 Foreign Countries.....\$3.00
 Telephone: Henderson 3912

Največji slovenski teden
 v Združenih Državah
 Izhaaja vsak torek
 Ima 20,100 naročnikov
 Naročnina:
 Za člane, na leto.....\$0.84
 Za nečlane.....\$1.00
 Za inozemstvo.....\$3.00
 NASLOV
 8117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Henderson 3912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3rd, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22nd, 1918.

Stev. 46 — No. 46.

CLEVELAND, O., 12. NOVEMBRA (NOVEMBER), 1929

LETO XV. — VOLUME XV.

CLEVELANDSKIE VESTI

—Zadnjo nedeljo zjutraj ob 1. uru je bil zadet od avtomobila rojak John Rutar tako nešrečno, da je kmalu potem umrl. Nesreča se je pripetila na Deise Ave. in 140. cesti. Rutar je stanoval na 13821 Deise Ave. Žena mu je umrla lansko leto. Rojen je bil v Podmelcu, okraj Tolmin na Goriškem. V Evropi zupušča brata, tukaj pa pet otrok. Bil je član društva sv. Jožefa, št. 169 KSKJ in Reda Katoliških Borštnarjev. Prizadeti družini ne iskreno sožalje!

—Bazar fare sv. Vida, v kacisti sklada za gradbo nove cerkve se je pričel minilo soboto, dne 9. novembra v dvorani nove šole. Bazar bo trajal pet dni in sicer: 9., 10., 13., 16. in 17. novembra. Šentvidski farani in sosedje! Ne pozabite teh večerov!

—Iz Belgrada prihaja poročilo, da je bil te dni imenovan za častnega jugoslovenskega podkonzula v Clevelandu znani hrvaški odvetnik v našem mestu Mr. Mihael Cerezin. Ker je v Clevelandu pretežno število Slovencev, smo misili, da bo na to mesto imenovan eden izmed naših rojakov. Vseeno moramo pozdravljati imenovanje Mr. Cerezina, ker je vnet prijatelju našega naroda in vrl Jugoslov.

—V sredo, dne 13. novembra ob osmi uri zvečer se vrši v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. shod naših trgovcev. Na tem shodu se bo skušalo urediti in določiti da bi se začelo tudi slovenski radio program gotove ure med tednom posiljati potom WHK radio postaje. To lepo idejo je sprožil naš lokalni dnevnik "Američka Domovina." Upamo, da se bo uresničila.

—Mr. Ludvik Medvešek, bivši tajnik Slovenskega Narodnega Doma se je dne 4. novembra zopet med vožnjem s svojim avtomobilom v Collinwoodu ponesrečil, da so ga morali prepeljati v bolnišnico; vendar poškodbe niso opasne. Želimo mu, da bi kmalu okrevat.

—Ne pozabite, da se vrši prihodnjo nedeljo zvečer v Grdinovi dvorani banket zmagoslava in ples v počast žogarjem društva sv. Vida! Več o tem lahko zopet citate v današnjem dopisu, oziroma društvem na znanilu na drugi strani in tozadnem oglasu.

—Po štiridnevni štetji je bil zadnjo soboto uradno naznajen izid zadnjih mestnih volitev. Izvoljenih je bilo 11 demokratov, 11 republikancev in trije neodvisni councilmani. V prvem distriktu je zmagal z veliko večino med drugimi tudi Mr. Josip Trinastić, pomožni direktor Državljanškega urada, urada, po narodnosti Jugoslov. Rojen je bil v državi Montana; njegov oče je doma iz Primorja blizu Šušaka.

—Po tretjem distriktu je bil ponovno izvoljen naš dosedanji slovenski councilman Mr. John L. Michelich, kandidat Kuharjev propadlo.

—V četrtem distriktu, kjer smo imeli kar štiri slovenske kandidate: (Kushlan, Vehovec, Kennick in Turk), ni nobeden

SMRTNA KOSA

Pittsburgh, Pa.—Dne 5. novembra je preminul na svojem domu v krogu svoje družine dobroznani in spoštovani rojak George Fortun, ustanovnik in član društva sv. Roka, št. 15 KSKJ, ustanovnik slovenske fare v Pittsburghu in ustanovnik in član društva "Orel". Pokojnik je bil v obči in vedno mož poštenjak, večletni društveni uradnik naše K. S. K. Jednote. Zmagal je na republikanskem titetu z 881 glasovi. Mr. Muhich je lastnik hotela v Forest City, Pa., kjer živi približno 40 let. Bil je ustanovnik društva sv. Jožefa, št. 12 K. S. K. Jednote, začetnik slovenske fare in je kasneje opravljal neko važno uradniško mesto pri tamkajšnji Farmarski narodni baniki, da je kot tak smel podpisovati ameriške denarne bankovce. Pred več leti je bil izvoljen že v razne druge mestne urade.

Dalje je bil v Forest City, Pa., izvoljen za šolskega nadzornika, oziroma ravnatelja sobrat Matt Kamin, za mestnega odbornika v drugi wardi pa brat Josip Podboy. Živelj!

Naseljina Forest City, Pa., ima tudi naprej Slovenca za župana, kar ji je iskreno čestitati. Upamo, da bo pod županovanjem brata Buhicha napredovala.

Poročevalci.

MISIJONAR-AVIJATIK

San Francisco, Cal.—Te dni se bo podal na misijonsko potovanje v Alasko redovni brat George J. Selges, iz družbe Jezusove, da bo opravljal v Alaski misijonsko delo, kjer imajo jezuiti že 20 različnih postaj.

Brat Selges bo vzel seboj posebne vrste aeroplana, da mu bo služil pri njegovem delu. Leta je izdelano na način, da lahko pristane na suhem in na vodi. Brat Selges, ki je prvi ameriški misijonar - avijatik, se je učil zadnje tri meseca aerovantike v Alamedi pod vodstvom kapitana Bill Boyd.

izmed označenih zmagal. Med temi je dobil največ prvih glasov Vehovec. Tako so Jugoslani v Clevelandu letos napredovali, ker imajo dva svoja moža v mestni zbornici. Čestitamo!

SLOVENCI ZMAGALI

LEPI USPEHI PRI ZADNJIH VOLITVAH

Iz Forest City, Pa., se nam poroča, da je bil pri zadnjih mestnih volitvah izvoljen za župana sobrat Martin Muhich, znani pionir tamkajšnje slovenske naselbine in bivši glavni uradnik naše K. S. K. Jednote. Zmagal je na republikanskem titetu z 881 glasovi. Mr. Muhich je lastnik hotela v Forest City, Pa., kjer živi približno 40 let. Bil je ustanovnik društva sv. Jožefa, št. 12 K. S. K. Jednote, začetnik slovenske fare in je kasneje opravljal neko važno uradniško mesto pri tamkajšnji Farmarski narodni baniki, da je kot tak smel podpisovati ameriške denarne bankovce. Pred več leti je bil izvoljen že v razne druge mestne urade.

Dalje je bil v Forest City, Pa., izvoljen za šolskega nadzornika, oziroma ravnatelja sobrat Matt Kamin, za mestnega odbornika v drugi wardi pa brat Josip Podboy. Živelj!

Naseljina Forest City, Pa., ima tudi naprej Slovenca za župana, kar ji je iskreno čestitati. Upamo, da bo pod županovanjem brata Buhicha napredovala.

Pripravljalni odbor.

—V Lorainu, Ohio, je bil z veliko večino glasov izvoljen za mestnega odbornika sobrat Leo Virant, sin ugledne Virantove družine (brat tamkajšnjega župnika Rev. Viranta) in član društva sv. Cirila in Metoda, št. 101 KSKJ. Zastopal bo šestti volilni okraj.

Brat Leo B. Virant je bil rojen v Lorainu, dovršil je študije za odvetnika na Dayton in Western Reserve univerzi, ter je postal prvi ameriški slovenski odvetnik v naselbini Lorain. Njegova zmaga v šestem distriktu je bila nekaj neprizakovanega in veselega, ker je kot demokrat porazil svojega republikanskega tekmeca z veliko večino glasov. Tudi sobratu Virantu čestitamo!

KATOLISKI ČASNİKAR ODLIKOVAN

V dvorani slavnih mož (Hall of Fame) državna univerze v Columbus, Ohio, bodo postavili soho znanemu ameriškemu časnikarskemu poročevalcu Januariju A. Mac Gahanu, ki je umrl leta 1878. Mac Gahan se je leta 1874 kot vojni poročevalec udeležil ruske ekspedicije v Khivo in nato se je udeležil rusko-turške vojne. Leta 1876 je opisal barbarstvo in krvolčnosti od strani Turkov, prizadete Bolgarom, vsled česar je zaslovel po vsej Evropi. Bolgari ga častijo in slavijo kot svojega narodnega junaka. Pokojni Mac Gahan je bil vnet katoličan.

—Lep poslovni večer se je vršil zadnjo nedeljo pri Mr. in Mrs. George Hribar na E. 64. cesti v počast Mr. Avgustu Menceju, telovadnemu učitelju slovenskega Orla, ki je naslednji dan odpotoval v Jugoslovijo. Pri omenjenih se je zbrala lepa družba njegovih znancov, ki so mu vočili srečno pot.

—Prihodnjo soboto se bo vršila v cerkvi sv. Vida poroka Miss Mary Oblak, hčere Mrs. Mary Oblak-Jemc, soproge predsednika društva Kristusa Kralja, št. 226 KSKJ z Mr. John Wolfom. Na večer se vrši svatovanje v Grdinovi dvorani. Novoporočencem želimo mnogo uspeha in sreče.

VABILO

NA PRIKAZOVANJE JEDNOTINE SLIKE V BRIDGEPORT, CONN.

Kaker je poročano, se bo prihodnje soboto, dne 16. novembra, v naši naseljini vršilo prikazovanje Jednotine filmske slike, in sicer v cerkveni dvorani; začetek točno ob 8. uri zvečer.

V prvi vrsti so ujedno vabijeni vasi člani in članice društva sv. Jožefa št. 148 KSKJ, tako tudi vasi farani in ostali rojaki in rojakinje iz našega mesta, da se getovo te zanimive prireditve udeležijo, karorino je nismo tukaj imeli. Pridite vasi, starci in mladi, da boste videli na tej sliki tisočno množico našega slovenskega naroda v Ameriki zbrano na Jednotini 35-letnic in na Vseslovenskem katoliškem shodu. Tudi druge zanimive slike so bodo kazale. Nihče naj torej tega večera na zamudi, kajti kaj takaga se bo povzročilo zanje v Bridgepostu. Tavečer nas bo zopet obiskal naši vrlji Jednotni predsednik br. A. Grdina. Pridite, da si boste tudi ogledali lepo na novo in povsem moderno preurejeno cerkveno dvorano. Vstopina bo znašala 75c in 50c za odrasle in 15c za otroke. Torej na svidetje dne 16. novembra zvečer!

Pripravljalni odbor.

PLEBISCIT GLEDE PROHIBICIJE

Washington, D. C. — Kongresnik J. C. Schaefer iz Wisconsina je naznani, da bo v teku nekaj dni pripravil predlog, v smislu katere bi se v zvezici z ljudskim štetjem, ki se prinehodno leta, izvršilo tudi plebiscit ali splošno glasovanje glede prohibicije.

Ako bo ta predlog sprejet, bi se vsakega prebivalca v deželi pri stetu tudi vprašalo, če je za prohibicijo ali proti. Z ozirom na to, da je baš sedaj na delu posebna komisija, kaferje je nastavil Hoover, da dožene javno mnenje glede prohibicije, je Schaefer prepričan, da obstoji možnost, da bo njegova predloga sprejeta in da bo večina ameriškega ljudstva glasovala za odpravo ali za olajšavo prohibicije.

Pripravljalni odbor.

—V Lorainu, Ohio, je bil z veliko večino glasov izvoljen za mestnega odbornika sobrat Leo Virant, sin ugledne Virantove družine (brat tamkajšnjega župnika Rev. Viranta) in član društva sv. Cirila in Metoda, št. 101 KSKJ. Zastopal bo šestti volilni okraj.

Brat Leo B. Virant je bil rojen v Lorainu, dovršil je študije za odvetnika na Dayton in Western Reserve univerzi, ter je postal prvi ameriški slovenski odvetnik v naselbini Lorain. Njegova zmaga v šestem distriktu je bila nekaj neprizakovanega in veselega, ker je kot demokrat porazil svojega republikanskega tekmeca z veliko večino glasov. Tudi sobratu Virantu čestitamo!

KATOLISKI ČASNİKAR ODLIKOVAN

V dvorani slavnih mož (Hall of Fame) državna univerze v Columbus, Ohio, bodo postavili soho znanemu ameriškemu časnikarskemu poročevalcu Januariju A. Mac Gahanu, ki je umrl leta 1878. Mac Gahan se je leta 1874 kot vojni poročevalec udeležil ruske ekspedicije v Khivo in nato se je udeležil rusko-turške vojne. Leta 1876 je opisal barbarstvo in krvolčnosti od strani Turkov, prizadete Bolgarom, vsled česar je zaslovel po vsej Evropi. Bolgari ga častijo in slavijo kot svojega narodnega junaka. Pokojni Mac Gahan je bil vnet katoličan.

—Prihodnjo soboto se bo vršila v cerkvi sv. Vida poroka Miss Mary Oblak, hčere Mrs. Mary Oblak-Jemc, soproge predsednika društva Kristusa Kralja, št. 226 KSKJ z Mr. John Wolfom. Na večer se vrši svatovanje v Grdinovi dvorani. Novoporočencem želimo mnogo uspeha in sreče.

NARODNI MUČENIK

Ljubljana, Jugoslavija. — Dne 24. marca 1929 so bile volitve v novo fašistovsko poslansko zbornico. Ta dan zjutraj je korakala skupina slovanskih volivcev, brojča okrog 100 oseb, iz Trviža mimo Berna proti Pazinu, da gre na volišče. Gnali so jih fašisti, da jih prisilijo k volitvam, katerih se sicer Slovani ne bi bili udeležili. Nekoliko za Bernom so bili ti volivci neprizakovano presenečeni: iz nekega gozdčka, ležečega sto metrov nad cesto, so začeli strelnjanje. Volivci so se razpeli in zbežali na vse strani. Dva izmed skupine sta bila ranjena: Tuhtan Ivan in Brajkovič Mate, oba iz Trviža. Tuhtan je bil težko ranjen v trebuš in je podlegel rani drugi dan v puljski bolnici. Brajkovič je bil ranjen v roko in je ozdravljen.

Pri preiskavi se je izkazalo, da so strelnjali nekateri mladi ljude zato, da bi prestrashili fašiste, ki so ljudi s silo gnali na volišče. Niso imeli namena, da bi koga zadeli, temveč je Tuhtana zadela krogla, ki se je odbrila od cestnega kamna. Obdobji so strelnjanja 25-letnega Vladimira Gortana, 22-letnega V. Bačaca, 19-letnega Dušana Ladavaca, 17-letnega Vjekoslava Ladavaca in 25-letnega Živka Gortana.

Posebno sodišče iz Rima je sodilo. Niso jim mogli dokazati, da bi strelnjali z namenom koga ubiti. Se manj so jim mogli dokazati trditve, da so imeli zvezo z orjuna in komunisti v Jugoslaviji. Kljub temu so obdobji vsakega na 30 let ječe, Gortan pa je bil 16. okt. čisto po nedolžnem, obsojen na smrt. Obsoda je bila tekmo 24 ur tudi izvršena s tem, da so nesrečno žrtev posadili pred izkopanjem grobom na stol ter jo ustrelili v hrbot. Prošnje za pomilostitev, ki jo je vložil zagovornik, niso kralju niti predložili v rešitev.

Gortonova smrt je po vsem svetu vrgla luč v postopanje italijanskega fašizma proti narodnim manjšinam. Vsi svetovni listi so pisali o tem in se zgradili nad krutostjo fašistične sodišča.

Ni nobenega dvoma, da bo uprav Gortonova obsoda po spešila rešitev vprašanja narodnih manjšin. Taki slučaji vpijejo do neba. Če hočemo, da naštevamo v Evropi mir, se bodo morale države naučiti spoštovati to, kar je človeku najbolj lastnega, najbolj njegovega, najbolj bistveno zvezanega z vso njegovo bitnostjo, to je njegov jezik in njegova vera.

Gortan je dal svoje življenje za svoj narod; prepričani pa smo, da njegova kri ni tekla zastonj: iz njegovega mučeništva bodo Slovani v Italiji črpali moči in poguma, dokler ne dosežajo tistih pravic, ki gredo vsakemu narodu.

Papež je interveniral za Gortana.

Rim, 22. oktobra. — Naknadno se je doznaло, da je Sveta Stolica potem, ko je dobila pravo, da se vpraša o vrnitvi odkopanja, v katerih vodila sed

DRUŠTVENA NAZNANILA

VABILLO

Iz urada društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O.

Kakor vam je že mogoče znano, se naše društvo marljivo pripravlja na banket zmagovalstva (Victory) in ples, ki se vrši v nedeljo, dne 17. novembra v Grdinovi dvorani v počast žogometnim igralcem našega društva po imenu "Presidents No. 25," ki so se toliko v letošnji sezoni trudili, da so si zopet pridobili prvenstvo igralk zogometne lige KSKJ.

Ker je to velika čas ne samo za igralce, ampak tudi za naše društvo ter vsa ostala clevelandška društva KSKJ, da imamo te zmagovalce v našem mestu, se moramo tega ponosno zavedati tudi drugi člani in članice, da kot našim sobratom zmagovalcem izrazimo naše veselje, da jih pokažemo naš ponos in našo čast, ker so kar dvakrat po vrsti zmagali; s tem jim bomo pokazali, da smo veseli njih zmage in da se tudi mi zanimamo za njih šport. Torej se udeležimo v največjem številu tega banketa in veselice. Naše društvo steje do 600 članov in članic, ter večina vas je, ki se v resnicu zanima za baseball igro. Torej ne pozabite prihodnje nedelje, ko se tem žogarjem v počast vrši gori na vedenia prireditev.

Banket (večera) bo servirana ob 7:30 zvečer; vstopnina za banket in ples znaša \$1, samo za ples pa 50 centov. Igral bo orkester Arcadian Melody Pilots.

Torej pridite v največjem številu in pripeljite svoje prijatelje in prijateljice seboj, ker zabave bo dovolj za vse, s takem velikem članstvom bi moral biti dvorana napolnjena. Prošeni ste, da si preskrbite tikete za banket že poprej, da bodo kuharice znale pripraviti dovolj krepčila za vse. Vstopnice lahko že sedaj kupite pri predsedniku društva bratu Anton Skulju ali pa pri meni na domu. Torej na svidenje v nedeljo!

S pozdravom,

Teddy Rossman, tajnik.

DOPISI

15-letnica pevskega društva "Zvon"

Cleveland (Newburg), O.—

Dne 24. novembra, 1929, bo pač velik in pomemben dan, ko bo naše slovenko pevsko društvo "Zvon" poslavljalo 15-letnico svojega obstoja in tako bo dan zapisan v zgodovinski knjigi slovenske kulture v Ameriki.

Petnajst let je, odkar se je med rojaki v Newburgu pojavila ideja, da bi ustanovili svoje pevsko društvo. In res, ideja ni ostala dolgo sama, sklicalo se je ustanovno sejo dne 6. decembra 1914. Ob tej priliki se je povabilo dobro poznanega tedanjega našega pevovodjo g. Primoža Kogoja, da pride k nam in nam da pojasnila, kako in kaj je treba ukreniti, da se lepa slovenska pesem primerno goji. In tako se je ustavilo društvo, z imenom "Zvon."

Dajte opominjam one, ki so zaostali s plačevanjem asesmenta, da stvar čimprej uremite, v prvi vrsti velja to za one, ki so že za več mesec dolžni na asesmentu aktivnega ali pa mladinskega oddelka; leto se bliža in bo treba knjige zaključiti ter sestaviti celotni račun. Ne rad bi imel, da bi bilo treba tudi ob koncu leta prenašati dolg za naprej.

Prosim vas uljudno, da izvolute to naznani lo vpoštevati in se po njem ravnat. Pridite vse na sejo in poravnajte kar je treba poravnati z društvom!

Sobralski vam pozdrav,

Anton Kolar, tajnik.

VABILLO NA SEJO

Iz urada tajnika društva sv. Cirila in Metoda št. 191 Cleveland, O. (Bela Ljubljana)

Dragi mi člani in članice:

S tem vas prijavimo vabim in uljudno prosim, da bi se udeležili prihodnje redne mesečne

seje, vršče se v sredo, dne 18. novembra, v navadnem zborovalnem prostoru.

Kakor drugod, tako so bile zadnje mesece tudi pri nas seje bolj slabo obiskane valed poletne vročine. Iste se vam zdaj ni treba več batiti, ker jo je že mesec listopad prikimal in se že zimska suknja človeku prileže. Pokažite se torej in pride na spregled oni člani, kateri ni celo leto blizu. Ali ste morda pozabili, da spadate k našemu društvu in da se vrši redna seje vsako drugo sredo v mesecu? Naše društvo steje sejaj okrog 160 članov. Če vas pride na sejo saj polovica, pa bo odbor zadovoljen. Vsa čast našim vrlim članicam, kajti te z vdeležbo vedno prekašajo moške!

Nikar se ne ustrašite prihodnje seje ker se vrši ravno na 13., oziroma danes, ko boste pošti prejeli Glasilo. Ta večer bo za vse vesel in srečen, ker bomo po seji priredili malo zabave. Saj veste, kako prijetno smo se včasih imeli po seji, ko je naš harmonik tamkaj v kotu nadaljeval neresene točke dnevnega reda.

Dne 11. novembra je bil sv Martin. Tako bomo torej dva dni kasneje na tej seji malo pomartinovali in okusali letošnji pridelki naših ohijskih goric Pravijo, da je letos izborna kapljica! Kdor ima kaj odveč mošta, naj ga prinese, da ga bomo krstili in pokusili. Za prigrizek bo nekaj mesnine, pa fini ljubljanski "flancati" ter krofi. Pridite torej gotovo na to sejo in pripeljite seboj svoje sinove ter hčere. Seja bo bolj kratka, na kar sledi prijetna domaća dolga zabava!

S pozdravom,
Teddy Rossman, tajnik.

DOPISI

15-letnica pevskega društva "Zvon"

Cleveland (Newburg), O.—

Dne 24. novembra, 1929, bo pač velik in pomemben dan, ko bo naše slovenko pevsko društvo "Zvon" poslavljalo 15-letnico svojega obstoja in tako bo dan zapisan v zgodovinski knjigi slovenske kulture v Ameriki.

Petnajst let je, odkar se je med rojaki v Newburgu pojavila ideja, da bi ustanovili svoje pevsko društvo. In res, ideja ni ostala dolgo sama, sklicalo se je ustanovno sejo dne 6. decembra 1914. Ob tej priliki se je povabilo dobro poznanega tedanjega našega pevovodjo g. Primoža Kogoja, da pride k nam in nam da pojasnila, kako in kaj je treba ukreniti, da se lepa slovenska pesem primerno goji. In tako se je ustavilo društvo, z imenom "Zvon."

Društvo se je ponovno obrnilo, na g. Kogoja s prošnjo, da će sam nima časa za poučevanje, nam da prijave nasvet, kam naj se društvo obrne za pevovodjo. In tedaj smo dobili prvega pevovodjo v osebi Albert Kolbezena. Ker pa je bil g. Kolbezen bolj rvi rahlem zdravju in je moral hoditi ob mrljih zimskih večerih iz dajnega St. Clairja v Newburgu, zato je opustil poučevanje in tako je bilo društvo po preteklu enega leta brez pevovodje.

Ker nam je Mr. Kogoje prvič tako dobro in naklonjeno svedoval, smo se tudi sedaj spet

obrnili nanj s prošnjo, da nam prekrbi povodijo. In res, po preteklu dobreih treh tednov smo dobili novača povodijo v osebi Mr. Peter Simčiča, pod katerim bo vodstvo smo dobro in dolgo napovedovali.

Tedaj smo pričeli tudi z menjanim zborom. Nastopali smo ob različnih prireditvah z lepiimi slovenskimi pemi. Kjer so se je vredila veselica ali pa sploh kaka prireditev, ako ni bilo "Zvona" zraven, pa ni bila veselica popolna.

Pod pevovodjem Mr. Simčičem je društvo "Zvon" tudi sodelovalo kot član Jugoslavenske pevske zveze. Vse je šlo lepo v redu, dokler se ni vmesala med pevce tista nesrečna politika, katera je ameriškim Slovencem tedaj splošno škodovala na kulturnem polju. Tako smo bili tuji pripraveti in posledica je bila, da smo zopet ostali brez pevovodje.

Toda to pot pa Mr. Kogoje ni sodeloval drugega pevovodje, ampak je sam vzel vajeti v roke in zavoljni smo bili.

Prvi koncert, katerega je priredilo društvo "Zvon" o priliku petletnice svojega obstanka meseca junija, 1920, je imel velik uspeh. Za našo naselbino je bil ta koncert nekaj povsem novega, kajti do takrat še ni bil prirejen koncert med Slovenci v Newburgu.

Od tega časa je društvo priredilo vsako leto po dva koncerta. Tri pa smo priredili v javnih knjižnicah mesta Cleveland, dva pa med Slovenci na St. Clair Ave.

Dne 28. decembra leta 1924, je društvo "Zvon" obhajalo svojo 10-letnico z obširnim pevskim programom, pri katerem koncertu so sodelovali ledeči pevski društva: "Lira," "Slovenija," "Soča" in "Ljubljanski Vrt" (slednji iz Girard, Ohio).

Dne 7. junija je to društvo sodelovalo pri koncertu skupnih pevskih društev: "Lira," "Soča," "Zvon" in "Slovenija," kateri je bil vprizoren v S. N. Domu na St. Clair Ave. Skuden nastop vseh pevskih zborov, 150 pevcev, je bil pač nekaj veličastnega.

Od časa, ko je društvo obhajalo svojo 10-letnico, je društvo "Zvon" vsako leto priredilo po en koncert v dvorani Slov. Narodnega Doma v Newburgu, dva vrtna koncerta na prostem pri Mr. Antonu Gorišku v Randal, Ohio.

Dne 13. aprila 1929 je društvo priredilo koncert v Farrell, Pa. Društvo "Zvon" je tudi sodelovalo za Narod. Domove na St. Clair Ave., v Collinwood na Holmes Ave., na Waterloo Rd., za Slovenski Delavki Dom, za Slovensko Delavsko Dvorano na Prince Ave., in 109. cesta.

Za petnajst-letnico si je društvo "Zvon" začrtalo fino pot. Razume se, da se vršijo pevske vaje od strani članov in članic po trudopalen delu v tovarni, ko so ljude potreblji počitka. Toda kljub temu jim ljubezen do petja in naroda narekuje pozitivnost, da se zbirajo ob večerih in skrbijo, da slovenska pesem napreduje.

Vztrajnost članov je doprinjela, da je društvo "Zvon" eno prvih slovenskih zborov v Ameriki med Slovenci, kar se tiče popolnosti slovenske pesmi. Da je zbor za lepo pesem mnogo žrtvoval, je dokaz, da posedeje društvo 175 partitur, katere si je nabavilo tekom petnajstih let.

Pri vsem, kar je pri društvu "Zvon" največjega pomena, je to, da so pevci in pevke, z malimi izjemami, isti, kot so bili ustanovni člani.

Za 15-letnico ima društvo na programu dve veliki skladbi: "Jeftejevo prisego" in "Domovini" in več drugih pomembnih pesmi, kakor "Slovenska pesem" in "Ilirija."

"Jeftejevo prisego" je krasna kompozicija pater Hugo Sattnerja (besede Simon Gregorčiča).

Slavnostni koncert se vrši to-

rej zadnjo nedeljo tekočega meseca ob 8. utri popoldne v Slovenskem Narodnem Domu na 80. cesti, pri katerem bo nastopilo 40 pevcev in pevk. Nad 20 pevko bo nastopilo v slovenski narodni noši. Zvečer ob osmih uri se bo vršil slavnostni banket, na kar sledi ples. — Prijatelji slovenske pesmi, dobrodošli na izlet v domovino. Vas kaže na to, da je vsako leto teh izletnikov.

Domu gradimo slavno in čast Mati Slovenija, Tvoji ljubavi Orel junaško klanja srce. Narod slovenski k nesmrtni slavi.

Tvoji—se naše sile bore.

Nekaj zelo imponantnega bi bilo, ako bi ameriški Slovenci to himno zapeli slovenskemu Orlu ob priliki 25-letnega njegevega obstanka na shodu v Ljubljani.

Jaz pričakujem, da se bo še kdo drugi oglašil glede namevanega izleta v domovino. Zlasti od strani članov glavnega odbora K. S. K. Jednote.

Z rodoljubnim in bratskim pozdravom,

Doma gradimo slavno in čast

Mati Slovenija, Tvoji ljubavi Orel junaško klanja srce. Narod slovenski k nesmrtni slavi.

Tvoji—se naše sile bore.

Nekaj zelo imponantnega bi bilo, ako bi ameriški Slovenci to himno zapeli slovenskemu Orlu ob priliki 25-letnega njegevega obstanka na shodu v Ljubljani.

Jaz pričakujem, da se bo še kdo drugi oglašil glede namevanega izleta v domovino. Zlasti od strani članov glavnega odbora K. S. K. Jednote.

Z rodoljubnim in bratskim pozdravom,

Frank Kovačič,

poročevalce Lige ohijskih društev KSKJ, Cleveland, O.

—

Blaž v nebesih

Tako hudo je pred Veliko nočjo zbolel gospodar Blaž, da so se vsi domači skrivaj jokali. Leni hlapec Grega, ki je zdaj okrog voglov postajal v zveznični obleki za potovanje v staro domovino meseč junija 1931.

Marsikdo namerava potovati v domovino v prihodnjih petih letih, radi tega bi bilo zelo umestno, da bi se pritočilo že sedaj delovati na to, da bi se kar največ mogoče veliko števil izletnikov ali udeležencev pri glasilo za potovanje v staro domovino.

Glavni odbor KSKJ je sklenil na svoji zadnji seji, da se K. S. K. Jednote oficijelno udeleži te Orlovske slavnosti. Enako se je tudi Liga ohijskih društev KSKJ izjavila na zborovanju v Bridgeportu. Zaeno so bili imenovani tudi štirje Ligini uradniki, da stopijo sporazumno v stik z Jednotnim glavnim odborom in s pripravljalnim odborom Orlovske slavnosti.

Veliki narodi in države se izognili s površja zemlje. Hunidi, Obri, krvolčni Tartari, mogočni Rimljani, vso so izginili, toda naš mali slovenski narod pa še včasno živi in bo živel še v bodoče. Ravno sedanje čase se kaže temu narodu še sijajna bodočnost.

Nemogoče je navesti težavno delo, katero so imeli naši veliki možje za povzdigo in osvobodenje slovenskega naroda. Brez domova ima za to skoro največ zaslug naš nepozabni narodni apostol in velmož, žal že pokojni Dr. Janez Evang. Krek.

Naj omemim izmed mnogih le

eno njegovih plemenito delo, s

katerim zasluži, da ga naš narod proslavlja.

Z mirno vestjo lahko imenujemo pokojnega Dr. Kreka očeta in ustanovitelja katoliške telovadne organizacije Orla.

Iz majhnih početkov se je razvila danes ta mogočna in

nad vse važna organizacija, ki

zbira v svojih vrstah katoliško

mladino, kmetsko, delavsko in

meščansko, od zadnje gorske

vasi in do slednjega industrijskega kraja.

Slovenski Orli in Orlice praznujejo leta 1931. 25-letnico orlovskega društva. V ta namen bo v Ljubljani velik narodni izlet (tabor) vseh katoliških mlađinskih organizacij; nastopili bo vsi slovenski

NEBESKA KRONA

ALI PREMIŠLJEVANJE O NEBESIH

Nemški spisal

Janez N. Stager, duhovnik Jezusove družbe
Poslovenil Janez Smue, duhovnik goriške nadškofije.

(Nadalevanje)

"Kdo zamore prešteti njego-
ve vojake?" vpraša prorok Daniel (7, 10) in pristavlja: "Tisočkrat tisoč mu jih služi in deset tisočkrat tisoč od njih ga obdaja, in okoli sedeža, ki ga razsvita žarna mavrica v znamenje večnega miru, je štiriindvajset drugih sedežev, na katerih sede starešine v belih oblačilih in z zlatu krono na glavi." Patrijarhi pa proroki, apostoli, mučeniki, spoznavalci, device in neskončne trume drugih nebeščanov so dvorniki Gospodovi.

"V tej nebeški družini," ki je najbolj odbrana, najlepša in po številu največja, so sami kralji in kraljice. Že prorok Jeremija pravi, "da bodo hodili skozi vrata tega mesta kralji in poglavari bodo sedeli na prestolu." (Jer. 17, 25.) Ravno to trdi tudi sveti Janez, rekoč: "Kateri Bogu služijo, bodo z njim kraljevali in njihov kinč bosta krona in palme." (Skr. raz. 7, 9.) "Prejeli bodo, "pravi sveti Bonaventura, "kraljevo kruno iz rok nebeškega kralja."

Ker so vsi izvoljeni udje enega telesa, cigar glava je Jezus, kralj vseh kraljev, je vsak izvoljenih obenem deležen tudi Kristusovega kraljestva in njegove krone. Vsi sveti in pravčni, ki so kedaj živelj na svetu, vsi bodo v tej nebeški družbi. Nihče ne bo žalil, nihče ne voljen, nihče drugemu zavidal sreče. Ondi bo za vselej konec sovraštu in poželjivosti.

V tem zbirališču o blaženost, o raj! — so sami prijatelji božji, ki so po gledanju božjem z vso učenostjo obdarjeni, okinčani z vsemi čednostmi in rešeni vseh hudič nagibov, pred vsako zmoto tako varni in v tako zanesljivi in dovršeni ljubezni, tako enega srca in enih misli, da med njimi ni najmanjšega nereda, tudi različnost osebe ne bo povzročevala najmanjše nevolje in nevoščljivosti. Nebeška sreča bo vsakemu zadošti. Vsak je bo imel toliko, kolikor je bo hotel in kolikor je bo mogel uživati; Bog bo vsevsem; zakaj vsak nebeščan bo poddedoval celega Boga, torej bo vsak vse našel v Bogu.

Iz tega vidimo, da v nebeški družini kraljuje neporušljiv mir, o katerem pravi prorok Jeremija: "Moje ljudstvo bo prebivalo v lepem miru in v varnih šotorih in v obilnem pokoju." (Iz. 32, 18.) Ta nebeški mir bo izviral iz ljubezni do Boga, katera bo vezala vse obenem in vsakega posebej z Bogom.

"Nebeščani bodo," piše sv. apostol, "živi kameni v zidovih veličastnega, v katerem bo Gospod prebival vekomaj." Vsak nebeščan bo poznal vse izvoljenie in bo od njih poznan; vsak bo vse ljubil in bo od njih ljubljen. Srce vsakega nebeščana, njegovi občutki, njegove želje in njegova ljubezen bodo znane in odkrite vsem izvoljenim. En duh bo navdajal vse. Vsi bodo večno radost uživali v edinstvu in pokoju. Vsi bodo, kakor so bili prvi kristjani, enega srca in enega duha. (Dj. ap 4, 32.)

Ako nam je soseščina, prijaznost in ljubezen zvestega prijatelja, mile matere, blage zaročnice, ljubezne neveste že na tem svetu tako mila in draga, v koliko veselje nam bo šele družba nebeška? Ako sem na svetu osamljen in od vseh zapuščen, ako nikjer ne najdem sočutja in usmiljenja; ako zaničujem vsako posvetno ljubezen in se ves posvetim edino ljubezni do Kristusa, kolika bo moja radost, ko bom pri prvem koraku v nebesa zagledal naenkrat, da se mi milijonkrat

lastjo smrti in naša duša je pod gospodstvom postave. Naredi so podložniki svojim oblastnikom in se jim ne smejo zoperstavljati. Kdor se ustavlja oblasti, ta se ustavlja božji volji. Kdor dela greh, je sužen greha, hudobne je otrok hudečev, in oni, ki pasejo meseno poželenje, vam sicer obetajo svobočo, pa vam je v resnici dati ne morejo, ker so sami sužnji izpridenja. Zakaj od kogar je kdo premagan, tistega je sužen.

Jezus nas je rešil peklenške sužnosti in nam podelil pravo svobodo, in le kjer je njegov duh, ondje je tudi prava svoboda. Le "ako vas Sin božji oprište, boste res prosti;" le "ako vi ostanete v moji besedi, boste spoznali resnico, in resnica vas bo oprostila," kakor vam je Kristus obljubil. (Jan. 8, 31, 36; Gal. 4, 31).

"Torej bratje, k svobodi ste poklicani, vendar naj svoboda ne daje priložnosti mesu, temveč po ljubezni duha si postrežite med seboj. To je volja božja. Kakor hlapci božji in kakor svobodni ljudje delajte dobro, ne kakor bi svobodo imeli v zagrinalo hudobije." (Gal. 5, 15; 1. Petr. 2, 15).

Lep in važen je sicer ta nauk o svobodi božjih otrok, vendar dokler hodimo po tej revni zemlji, ne bomo nikdar pokušali njenega sladkega sadu. Oh le prebivalci nebeškega Jeruzalema uživajo pravo svobodo. Ondi v nebeški domovini bomo prosto in sužnosti, pekla in greha. Otreli bomo jarem vseh strasti, in smrt nas ne bo več strašila. Revčina, silnih nagibov in posvetnih skrbib bo ondi za vselej konec. Ne bomo več podložni ne postavi, ne tuji volji, tudi ne bomo več navezani na peščico zemlje, nebeško kraljestvo bomo posedali na veke.

Naše edinstvi ne bodo rušili ne nasprotni si misli, ne uporni ugovori. Z Bogom enega duha in s Kristusom v eno truplo stolpjeni bomo kraljevali vso večnost. Vsaka želja se nam bo izpolnila in nič se nam ne bo zgodilo, kar bi bilo zoper našo voljo.

Pismo iz domovine

(Pis. Rev. Hugo Bren, O. F. M.
Ljubljana)

Gospod urednik! Vest me peče že ves čas, kar sem se vrnil. Da jo pomirim, dovolite, da se javno izpovem. Pred odhodom iz Amerike sem se misil, da drago in rojakom instruir "luže" prav lepo zahvaliti za prijaznost in naklonjenost, ki sem ju v tolki meri užival začasa mojega drugega bivanja med njimi. Pa me je prav grdo ogoljufalo. Do zadnjega sem bil zaposlen. Komaj sem pred odhodom svojo beračijo še pravočasno skupaj spravil. Ko mi prijazni Mr. Mohorko od kompanije Zakrajšek in Češark ne bil preskrbel potrebnih vizumov, bi bil najbrž takoj gledal za "Berengario," kakor kokilja, ki je račice zvalila, pa ji v voduidejo, med tem ko na ona na bre gu toži: "Jaz pa peruti imam plavat ne znam."

Skušal sem zamučeno vsaj s kartami na posamezne drage popraviti. A se mi je tudi tudi izmaličil. Kupil sem kak ducat kart, da jih na ladji naprem in še pravočasno oddam.

Prepričan sem bil, da bomo najmanj dve uri pozneje odjadrili, kot je bilo napovedane. Res sem se velikodušno odpovedal interesantnemu slovesu in se v kabini takoj spravil k pisjanu. Se polovico jih nisem napisal, ko je sirenza zasikal, kolos se je zganil, se začel trgati od celine in moji upi so šli po vodi.

Tako sem bil prisiljen svoj dolg v domovino ponesti. Teden je me, rad bi se ga bil takoj znebil. A komaj sem prišel z Brezij, kamor sem spoma poromal in v milostni kape li opravil objubljeno sv. mašo za vse Amerikanke, ki so mi kakorkoli šli na roko, že mi je moj urednik-namestnik vrnil

mandat, rekoč: "Ravno prav si prišel za ureditev novembraške številke."

Ker je bil obenem šola pred durmi, sem bil takoj vržen v delo, da bi ja ne imel nič časa po Ameriki slike pozirati.

Glejte, gospod urednik, to so bili vzroki, da sem še sedaj prišel do poravnave svojega dolga. Upam, da jih bodo braci

či vašega lista vpštevali in mi

oprstili, ali vsaj preklicali svojo prenaglieno sodbo: "Tak je bil kot so bili drugi pred njim: Tu smo mu stregli, mu šli na roko kolikor smo mogli, sedaj nam pa niti 'piše me v uh' ni rekel, odnesel denar in sedaj ni njega, ni denarja, ni lista."

Ne rečem, da je kdo res tako misil in govoril. A če bi ve del, da je, bi mu takoj naročnino na list nazaj postal, pa še en liter dolenskega cvečka, da bi ga vsaj po želodecu črvičilo,

če že v vesti ne. Sedaj pa vstvari. Pa kar po vrsti.

Z mešanimi čustvi sem se dne 3. junija bližal New Yorku. Na eni strani vesel, da bom zopet suho zemljo tlačil na drugi strani pa v morečem dvomu, kako stališče bodo Amerikanci zavzeli napram moji misiji, se bo li obnesla ali ne. Ce ne, tako sem sklenil, se jim bom za kazen samega sebe tam pustil, ker tega bi ne prenesel, da bi se mi kdo vrnil vse v obraz smejal. Seveda tega nisem nikom povедal, ker bi znal res tam obveziti. Moja glavna misija je bila propagirati "Cvetje." Sicer sem vedel, da je Kranjc rad v rožkah, a takih, ki poganjajo iz nekega drugega soka. Toda že v New Yorku se mi je mora zvalila s srca. V nekaj večerih sva z Rev. Urankarjem na svojem apostolskem ponočevanju nabrala okrog 50 naročnikov, dusi sva v Brooklynu, kjer je središče na selbine Vele-New Yorka, samo smetano pobrala. Ko bi bil čas, bi bila dosegla število 100. Pa ni bila samo na jina zasluža. Imela sva spretno sotrudnico Mrs. Jazbec, ki bi bila dobila naročnino tudi na "Koprive," ne samo na "Cvetje."

A treba je bilo dalje, ker je bil program široko zasnovan, preširoko za čas, ki mi je bil na razpolago. Nameril sem se v Forest City. Pa Forescitanji so mi bili dobro znani že od prej in v najboljšem spominu. A topot o bili izgledi slab. Pravili so mi, da delo že dolgo večnom počiva. Toliko človeškega čuta še imam, da bi jih v tem položaju ne bil nadleževal, ko bi mi Rev. Jevnik ne bil sporočil, da naj le pride, kakor že bo. In pri vladajočih žalostnih razmerah se moram dvakrat poslovati z vsphem. Dobil sem 53 naročnikov. Zasluga gre Mr. Kužniku, posebno pa še Mr. Dečmanu, glav. uradniku K. S. K. J. Ta mož je sigurno zgrešil svoj poklic. On bi moral biti ali advokat, ali meštar. Ce bi ga kot advokata nastavili za "Diabolusa rotae" po naše bi se morda reklo "Rotarski...." — kaj v Rimu pri svetniških procesih vse naokrog tika, kje bo kak zadrežek našel proti proglašenju. Komaj sem bil zaposlen. Komaj sem pred odhodom svojo beračijo še pravočasno skupaj spravil. Ko mi prijazni Mr. Mohorko od kompanije Zakrajšek in Češark ne bil preskrbel potrebnih vizumov, bi bil najbrž takoj gledal za "Berengario," kakor kokilja, ki je račice zvalila, pa ji v voduidejo, med tem ko na ona na bre gu toži: "Jaz pa peruti imam plavat ne znam."

Skušal sem zamučeno vsaj s kartami na posamezne drage popraviti. A se mi je tudi izmaličil. Kupil sem kak ducat kart, da jih na ladji naprem in še pravočasno oddam. Prepričan sem bil, da bomo najmanj dve uri pozneje odjadrili, kot je bilo napovedane. Res sem se velikodušno odpovedal interesantnemu slovesu in se v kabini takoj spravil k pisjanu. Se polovico jih nisem napisal, ko je sirenza zasikal, kolos se je zganil, se začel trgati od celine in moji upi so šli po vodi.

Tako sem bil prisiljen svoj dolg v domovino ponesti. Teden je me, rad bi se ga bil takoj znebil. A komaj sem prišel z Brezij, kamor sem spoma poromal in v milostni kape li opravil objubljeno sv. mašo za vse Amerikanke, ki so mi kakorkoli šli na roko, že mi je moj urednik-namestnik vrnil

svojih 53. Pa bi jih niti položio toliko ne, ker sama nisva vedela za hiše, kjer se jim hoče versko duhotečega cvetja, ko bi ne bila zadnji dan našla dobrega Rafaela v osebi Mr. Antona Malešiča, ki nju je gnal od hiše do hiše, da sva ga komaj dohaja. Vajen tega posla, povsod poznan in poštovan, ne vem, če je kje zastonj potkal.

Par dni po shodu dobim telefonično povabilo, naj pridevam Joliet pred generalni štab K. S. K. J., ki je tam zboroval. Najprej sem si začel vest izpravljati, če nisem morda zapadel njegovi krvavi rihti. Pa nisem ničesar našel, kar bi spadal v njen kompetenco. Član Jednotnikov bil nisem, razun častni član državstva sv. Štefana Št. L., ki jih pa Jednotniki pravila kolikor vem, ne poznajo, ampak so le posameznim društvom v čast ali nečast. Sicer pa kakor hitro sem se pojavil v posvetovalnicu, sem vedel, da me nisca citirali kot zatoženca. Predsednik Mr. Grdin je mojo zadevno dobro priporočil. Glavni tajnik Mr. Zalar, Mr. Louis Železnikar in Mr. Ivan Zupan so jo podprli. Prvi vspih je bil, da se je mendra cel generalni štab naročil na "Cvetje" večina celo že več let. Poleg tega so pa votirali še za oglas 50 dolarjev. Me veseli, da bo z novemborskimi številki tudi "Cvetje" začelo propagando za dično K. S. K. J.

Chicago, tudi slovenska, je predolga, preširoka in preveč raztresena vas, da bi mogel v par tednih vsem, ki še nimajo pokvarjenega v onja, s svojo "Cvetje" dati poduhati. Vsak bi ga bil naročil. Niti tretjine nisva z Mr. Mike Železnikarjem, glavnim komplotarjem mojega drugega obiska Amerike, obiskal. Pa vendar se je pologal na nabralo 181 naročnikov. A v tem kapitalu imajo tudi drugi svoje delne Rev. Aleksander, Mr. Hrastar, Mrs. Terselich, Mrs. Kobal, Mrs. Shonta i. dr. Za slučaj, da bi znala kaka druga naselbina Chicago "bitati" v številu naročnikov, je pa društvo sv. Štefana, oz. njega dobroletni predsednik Mr. Zefran, zamislil še picnic v podporo lista. Ko bi ne bilo tako klasto vreme, bi bil prav lepo izpadel. Kljub temu je bilo par manj kot 100 dolarjev čistega. Prav za prav je bilo domala vse čisto, kar je pričelo notri. Ko so sem glavnega dobavitelja za to potrebnega materiala Mr. Math Kremesca vprašal za račun, je rekel, da ga je v dimnik napisal. Mrs. Omerzel in njenega štaba junakinj Miklovo Zalo. Komaj je svoj začasni dom malo urenil, nas je povabil k sebi. Naročil je avto, šel sam od hiše do hiše z nimi in ker ga vse pozna in spoštuje, nismo bili meni ne kot agitator, nato pa za veliki šmarjen v Carey, O., s podgovbo v žepu, oz. v glavi, da bom po šmarjenem en teden nadomeščal Rev. Omana, kateremu se je zahotel po Kanadi. Seveda že v bližnji West Pulman bi bilo mahnili, ko bi nas ne bila noč prehitela. Tam je bil za predhodnika moji misiji vrlji koroški rojak Mr. Frank Gabrijel, ki smo ga malo prej v zakonski voz vpregli. Nevesto je "lifral" iz Slovenskega Korotana, iz hiše, ki je dala koroško junakinjo Miklovo Zalo. Komaj je svoj začasni dom malo urenil, nas je povabil k sebi. Naročil je avto, šel sam od hiše do hiše z nimi in ker ga vse pozna in spoštuje, nismo bili meni ne kot agitator, nato pa za veliki šmarjen v Carey, O., s podgovbo v žepu, oz. v glavi, da bom po šmarjenem en teden nadomeščal Rev. Omana, kateremu se je zahotel po Kanadi. Seveda že v bližnji West Allis, ki bi svoj brezglavo kobilu lahko ravno tako po West Allisu nosil, kot Martin Krpan svojo po Dunaju, in Rev. Černeta v Sheboygan, ki kot Gorenc rad drugega zgrabi, da tretjega nabije. Delo za "Cvetje" sem v Milwaukee preustavil tamkajšnji zastopnici Ave Maria, o kateri gre glas, da se tako dobro razume na to delo, da od tistega, ki ima samo en dollar v žepu, dobri dva.

Približal se je čas, da grem k Fathru Omanu, sv. Lovrencu proslavljati in obenem rahljati gredico za "Cvetje." Ko sem te dovršil, sem skočil še v Detroit, da nekaj ustil, da bo z njegovim prihodom postala suha. Med tem, ko so njega po Kanadi ribe in zajci lovili — prosim, da stavec to grdo stvarno napako praviti — sem jaz v njegovem župnišču. Ker sem ga nadomeščal samo zjutraj v cerkvi in čez dan pri mizi, drugo je pa Rev. Gnidovec, ki ima gorečnosti za tri župnije opravljati, sem imel dosti časa. A ko je še ta nesel svojo dušo podtempelj, sem ostal sam. Potem sem bil pa bolj v skrbih. Vest bi me pekla, ko bi kdo mimo župnišča v cerkvi romarjev potoval. Kaj pada na shodu kruli. No sedaj tudi tam gori jedo klobase domačega pridelka. Pot v LaSalle mi je ostala v slabem spominu. S streetcarom sem se vozil pa sem bil v večji nevarnosti, da dobim morsko bolezni kot na "Vulcaniji," ob kateri so imele ribe dobrovoljni napaki. Lepčevje sodej, da ne more nihče očitati, da sem katoški shod izrabil v svoje sebične namene, četudi ne osebne.

Naletel sem pa kljub temu.

Ljubljanska dvojčka očeta laži "Jutro" in "Slovenski Narod," sta se obregnili ob moj govor. Kaj mi je Marija na Brezjah naročila. Za tako obregnjanje v predmetu, ki je tem ljudem culokaferška vas, imam seveda samo pomilovavni nasmej. Lepčevje sodej, da ne more nihče očitati, da sem katoški shod izrabil v svoje sebične namene, četudi ne osebne.

Drashlerja. Prvi me je povabil na obisk. Rad sem se odzval povabili, tako radi njega, kakor tudi radi rekognosciranja terena. Pa to poslednje opravilo sem bolj prepustil Mr. Mike Železnikarju, ki me je spremljal. On me je opozoril na izprejšnjih let dobro znano Mrs. Kirn & Co., ki nju je k sebi povabil in izročila par prav lepih "pildkov," pri katerih je bilo treba znati že več kot do pet štet. Obenem mi je dala upanje, da bi se dalo tudi v Waukeganu oz. North Chicagu precej "Cvetja" v denar spraviti. Sveda sem takoj poprijel. S prijaznim g. župnikom Butala sva

K. S. K.

JEDNOTE

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, dne 12. januarja 1895.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon: 1048

Solventnost aktivnega oddeka znaša 101.10%; solventnost mladiškega oddeka znaša 158.50%.

Od ustanovitve do 1. novembra, 1929 znana skupna isplačana podpora \$3,741,894.00

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: ANTON GRDINA, 6019 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C St., Pueblo, Colo.
II. podprednik: MRS. MARY CHAMPA, 311 W. Poplar St., Chisholm, Minn.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomočni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: JOHN GRAHEK, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. KAZIMIR CVERCKO, 2618 W. St. Clair St., Indiana-Polis, Ind.

Vrhovni zdravnik: DR. JAMES M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUNKLE, 611 Ave. A, Eveleth, Minn.
LOUIS ZBLEZNICKAR, 2112 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
FRANK FRANCICK, 8207 National Ave., West Allis, Wis.
MIHAEL HOCHVAR, R. F. D. 2, Box 59, Bridgeport, Ohio.
MRS. LOUISE LIKOVICH, 8227 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FINANČNI ODBOR:

FRANK OPEKA Sr., 26-10th St., North Chicago, Ill.
FRANK GOSPODARICH, Rockdale, P. O., Joliet, Ill.
JOHN ZULICH, 15303 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

JOHN DECMAN, Box 529, Forest City, Pa.
JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
JOHN MURN, 42 Hallieck Ave., Brooklyn, N. Y.
MATT BROZENIC, 121-44th St., Pittsburgh, Pa.
RUDOLPH G. RUDMAN, 285 Burlington Rd., Forest Hills, Wilkinsburgh, Pa.

UREDNIK IN UPRAVNIK "GLASILO":

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajoče se Jednote, naj se pošljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznana, oglaša in naročnine pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ URADA GL. TAJNIKA

Imena članov in članic pristopilih v mladiški oddelki KSKJ mesece oktobra 1929

K društvu sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill., 19900 Robert F. Tomazin.

K društvu sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., 19899 Catherine Cesari, 19947 Robert J. Kezerle.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 4, Tower, Minn., 19901 Frank Snair.

K društvu sv. Jožefa, št. 7, Pueblo, Colo., 20013 Mary Grabrijan, 20012 Anna Grabrijan, 20014 George Grabrijan.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill., 20003 Olga Papes.

K društvu sv. Jožefa, št. 12, Forest City, Pa., 20004 Henry Primec, 20005 Joseph Dobish.

K društvu sv. Janeza Krstnika, št. 20, Ironwood, Michigan, 19948 Helen Grbaveich.

K društvu sv. Frančiška Saleskega, št. 29, Joliet, Ill., 19902 Alice J. Rozich, 19903 Theresa Bajuk.

K društvu Jezusa Dobri Pastor, št. 32, Enumclaw, Wash., 20019 Catherine Pomoda, 20020 Bernardine Pomoda.

K društvu sv. Petra in Pavla, št. 38, Kansas City, Kansas, 19904 Gertrude Stublar.

K društvu sv. Jožefa, št. 41, Pittsburgh, Pa., 19905 Frank W. Vortar.

K društvu Vitezov sv. Florija, št. 44, So. Chicago, Ill., 20021 Louise Cross.

K društvu Marije Device, št. 50, Pittsburgh, Pa., 19906 Lawrence W. Pavlakovich.

K društvu sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind., 19949 Louis Cherne; 19950 Philip Cesnik, 20018 Mary Kocjan.

K društvu sv. Mihaela, št. 61, Youngstown, Ohio, 19951 Rose Wolk, 20028 Margaret Wolk, 20029 Mary Wolk, 20030 Josephine Wolk, 20031 Elizabeth Wolk, 20032 Catherine Wolk.

K društvu sv. Jezusovo, št. 70, St. Louis, Mo., 19962 J. Veselich, 19963 Stephen Pavacic, 19964 Antonia Hosjak, 19965 Marie Hosjak, 19966 Fr. Hosjak.

K društvu Marije Cistega Device, št. 181, Steelton, Pa., 19910 Margaret M. Gojmerac, 19911 William Music, 19912 Dorothy G. Simonich, 19997 Rose Marie Jurjevic, 20026 Helen Albane.

K društvu sv. Antona Padovanskega, št. 185, Burgettstown, Pa., 19913 Anton Kucic, 19914 Marko Kucic, 19915 Joseph Kucic.

K društvu sv. Helene, št. 193, Cleveland, Ohio, 19916 Dolores Obranovic.

K društvu sv. Srce Marije, št. 110, Pittsburgh, Pa.

št. 198, Aurora, Minn., 19917 John J. Pleva, 19918 Charles Kmett, 19919 Joseph Bredach, 19920 Rose Orasen.

K društvu v. Antonu, št. 216, McKee Rocks, Pa., 19921 Stephen Turkovich, 19922 Edward Turkovich, 19923 Margaret Turkovich, 19924 John Balkovac, 19925 Frank Balkovac, 19926 George Balkovac, 19927 Elsie Dovich, 19928 Edna Dovich, 19929 Rudolph Dovich, 19930 John Horvath, 19931 Steve Horvath, 19932 Mary Sneeberger, 19933 Frank Sneeberger, 19934 Catherine Burich, 19935 Charles Turkovich, 19940 Mary Turkovich, 19941 Joseph Turkovich, 19942 Bonnie Turkovich, 19943 Charles Turkovich, 19944 Olga Turkovich, 19945 Matt Turkovich, 19946 Stefi Turkovich, 19948 Francis Marin.

K društvu sv. Terezije, št. 225, So. Chicago, Ill., 19936 Helen Stark, 19937 Joseph Stark, 19938 Evelyn Stark, 19999 Joseph Ratkovich, 20000 Anna Ratkovich, 20001 Rose Ratkovich, 20002 Katie Ratkovich. K društvu Kristusa Kralja, št. 226, Cleveland, O., 20027 John Luzar.

Josip Zalar, glavni tajnik.

Enomesecno potovanje
(Piše A. Grdina, gl. predsednik K. S. K. J.)

Tem potom par vrstic o mome enomesecnem potovanju s premikajočo sliko po raznih naselbinah in državah širok Unije.

Odpotoval sem iz Clevelandja dne 8. oktobra, vrnil si se domov dne 7. novembra. Dne 9. in 10. novembra sem še obiskal cestočo naselbino Detroit, Mich. Kar je še stalno program v iztočnih državah ga bom vpošteval le v toliko, kolikor so ga naselbine z društvom vrednovljeno sprejele. Šel bom še tja, kjer se bodo za sliko pripravili in zanimali, zatem bo pa moj program za tekoče leto s prikazovanjem Jednote in filmske slike izčrpan, ki je bil naselbinam in državam na razpolago.

Premikajoča slika naše Jednote je toliko vredna, zanimiva ter bogata po vsebini, ki jo predstavlja, da bi bilo preveč ponizevalno, da bi jo komu kar po sili ponujali ali vsiljevali.

Moje dosedanje, mesec dni trajajoče potovanje je bilo meni na en način sicer v največje veselje in zadostenje radi tega, ker je slika ljudem ugajala na vse črti in po vsebini; na drugi strani pa je bilo meni tudi v veliko breme, ker sem to storil v namenu, da bi ljudi prepričali o vrednosti te slike, da bi spoznali potrebo za oživljevanje našega starega Jednotinega spanja k večji zavednosti v duhu sedanjega časa. V tej sliki je vse to zapadeno.

Klkljub temu, da imam od tege prvega potovanja s kaznjem slik lepe spomine in vtise od strani društev ter naselbin, sem doživel ponekod, tudi razočaranja nad enim in drugimi društvami ter sodil v uspehu in neuspehu, kjer bo treba povod v udeležbo; tudi druge narodnosti imajo veliko užitka od tega.

Ako rečem, da sem bil presenečen z uspehom ali neuspehom, je to umenvno, da sem doživel v nekaterih naselbinah več odziva glede udeležbe in zopet v drugih manj—rečem: veliko več in tudi veliko manj nego sem jaz pričakoval in z menoj vred tudi drugi. To mi je dalo naravnost vpogled v društva ali članstvo, koliko da je prvega in resničnega zanimanja za našo Jednote.

Zelim, da bi vsakdo to mojo pojavoval ali pa kritiko razumel, kajti jaz bom nepristransko hvalil vse, kar je hvalevredno.

K društvu sv. Helene, št. 193, Cleveland, Ohio, 19916 Dolores Obranovic.

K društvu sv. Srce Marije,

In grajal vse, kar je vredno da se graja. Pri tem bom seveda vpošteval tudi izjeme, razmere in okoliščine naselbin, tako tudi dneve, nedelje, sobote ali dejanje večere.

Priči bi moral vedeti vsak član in članica, da je slika Jednote in lastnina, namenjena, da bo ista budila širok Ameriko po naselbinah katoliško in narodno zavest. V ta namen predstavlja slika velike masu ljudstva, zbranega na praznovanje Jednote 35-letnice in obstanka KSKJ in one povzete pri Vseslovenskem katoliškem shodu v Lemont, Ill.

Slike so bile kazane ob 3. uru popoldne in zopet ob 8. uri zvezcer. Večina tukaj živečih Slovencev, nekoliko iz bližnjih naselbin, kakor tudi nekoliko Hrvatov se je tega kazanja slik udeležilo.

Pričakovali smo, da mora to biti res nekaj imenitnega; ko pa je Mr. Grdina kazal slike, in pri vsaki razlagal pomen iste, smo bili še bolj vzradošeni, kajti kaj tako zanimivega vseeno nismo pričakovali. Nekateri gledalci niso bili zadovoljni s tem, da so slike videli prvič, ampak so jo šli gledat še v drugič. Iz tega se lahko sodi, da je ta slika v resnici privlačna, lepa in pomenljiva. Poleg tega je pa Mr. Grdina še poln humorja ko razlagata vsebino slik tak, da se morajo gledalci večkrat prav imenitno smejeti. Predstava teh slik je v resnici zelo imenitna ter vredna, da se jo pokaze v vsaki slovenski in hrvatski naselbini širok Amerik.

J. R. S.

šel iz New Dulutha s slikami, povzete pri slavnosti 35-letnice obstanka KSKJ in one povzete pri Vseslovenskem katoliškem shodu v Lemont, Ill.

Slike so bile kazane ob 3. uru popoldne in zopet ob 8. uri zvezcer. Večina tukaj živečih Slovencev, nekoliko iz bližnjih naselbin, kakor tudi nekoliko Hrvatov se je zarežal:

"No, štejte, presteje vaše časopise!"

Pričakovali smo, da mora to biti en, dva, tri, a še od teh je eden težek, eden pa iz drugega mesta. Kaj je to za mesto, za deželo s skoro izključno katoliškim prebivalstvom? To spoznanje me je zapeklo.

"A zdaj štejte moje časopise!" Hitro je šla palica od napisa do napisa. "Ta časopis je moj z uvođnim člankom, ta znamenitim romanom, ta s pikantnimi novicami, onile z dvoumimi inserati, v onem najdete moje lepe slike. Vi bi morda zardeli, a čitatelji se smehtajo, ker je vse tako naravno. In tam notri so oni, ljudem tako prikuljivi škandalčki, v tem tam pa skriti in javni napadi na cerkev, vero in duhovščino; zlagano — boste rekli, pa nič ne de, ima pa prav tak učinek, kakor resnična."

"Potem pa še interesantna poročila iz kina, gledališča, iz kulisa in iz privatnega življenja umetnikov."

Osem, deset sem štel, ko je prenehal govoriti, pa že je zoper začel:

"Glejte, vsi ti časopisi, žurnalisti, uredniki, staveci, tiskarji in raznašalci in prodajalci, vsi delajo zame. In katolički plačajo to delo. Kaj pravite: ali ne drži moja zavesa čez oči trdno?"

Srečal naju je duhovnik.

"Glejte, ta je v nedeljo prideljal proti meni. Mnogo se je trudil in konec je bil naravno genijiv. O izgnanem nemšnem hudiču je pridigoval. Jaz delam tudi tih in neopaten, a dobrí mož me ne bo izgnal. Štel sem poslušalce: točno 197 jih je bilo. Pa po glejte tja."

"Glejte, to je v prihodnjem članku, ki se zavaja v neopaten, a dobrí mož me ne bo izgnal. Štel sem poslušalce: točno 197 jih je bilo. Pa po glejte tja."

"Končno. Te vrstice moje kritike si ne sme nikdo razlagati v to, da sem prišel nezadovoljen z vsečim onim, ki se zavaja v delajo in storil, in ki so storili dosti za dober uspeh ter velik udeležbo. Navedel bom, kako so sodili o sliki oni, ki so jo videli, povedal bom tudi tisti, ki se niso udeležili, dasiravno bi se bili lahko.

Končno. Te vrstice moje kritike si ne sme nikdo razlagati v to, da sem prišel nezadovoljen z vsečim onim, ki se zavaja v delajo in storil, in ki so storili dosti za dober uspeh ter velik udeležbo. Navedel bom, kako so sodili o sliki oni, ki so jo videli, povedal bom tudi tisti, ki se niso udeležili, dasiravno bi se bili lahko.

"K seji tiskovnega odbora greste? Smešno! Trudite se prihodnjem članku, ki se zavaja v neopaten, a dobrí mož me ne bo izgnal. Štel sem poslušalce: točno 197 jih je bilo. Pa po glejte tja."

"Glejte, to je pa druga prideljal. Ali ima duhovnik kdaj toliko poslušalcev? A jaz prideljam vsak dan, dan za dan, v vsakem stavku, ta duhovnik pa prideluje komaj enkrat na teden Ha, ha, pa saj ima tudi sam začevane oči, ker ne ve, kje je mutasti hudič, ker ne ve, kako velika razlika je med njegovimi in mojimi pridigami, ker ne ve, kdo mi duše krade. Le pustimo ga pridigati, zmaga je itak moja!"

Prišla sva do hiše, kjer je imel naš odbor sejo. Šel je z menoj po stopnicah in ko sem odpril vrata, se je zakrohotal:

"Ta-le peščica ljudi — 16 komaj — naj me premaga? Ha-ha!"

Takrat sem mu zabrusil v obraz:

"Ne ta peščica ljudi, ampak Kristus te bo premagal! On bo odvezal oči vsem onim, ki jih vodiši z zavezanimi očmi, in bodo spoznali, kje je resnica v kaj je njih dolžnost. In takrat bo doživel katoliški tisk svoje zmagoslavje!"

(Nadaljevanje iz 2. strani)
rantu dobredosed, kar je pri takih rečeh bistveno. Nisem imel več časa, kot en dober dan, pa sem jih dobil 64. Gredo pa na račun Rev. Viranta, ki me je s svojo američko spremnostjo okrog vozil, Mr. Zehla, ki je kot nekdanji avstrijski kaprol kar komandiral, kdo naj se naroči. Miss Mildred Perušek, če ni danes že kaka Sister. Mrs. Simonsich in Mrs. Soklich.

Z Lorainom je bila moja kampanja prav za prav zaključena, program izčrpan. V Lemontu me je že čakal poziv v domovino. Nastopil sem pot nazaj proti Chicagi. Samo na Willard, Wis. sem se še zavezal za eno nedeljo. Glavni namen je bila neka pobožnost, postranski pa umirjenje živec od trimeščnega ciganjanja križem Amerike. Tja gori sem že prej rad zahajal streljet divje kure in male zajčke, ki so komaj enega "Susa" vredni. Dobro mi je delo en teden v tihih gozdih in lozah, potem ko sem celo leta okrog Chicage kozle streljal! A topot sem imel le dva dneva na razpolago, oz. prostega le enega. "Cvetje" je, že prej Mrs. Artach po naselbini raztrošila. A nekaj se jih je tudi ob tej prilikai naročilo, odnosno na ročnino obnovilo.

V Lemontu, kamor sem šel po slovo, me je še pravočasno dobito več pismenih odzivov iz raznih naselbin, kamor osebno nisem nameraval, ali nisem mogel. Nekaterim se je čudno zdelo, ker so že tu ali tam naročili, pa se znova dobili pismen poziv. Niso vedeli, kako sem jaz zaposljen, da mi ni bilo mogoče osebno na slovov pisati. Naredili so to drugi, na podlagi adresarja Ave Maria. Že naročene sem pa jaz na sreču s seboj nosil. Par jih je naročeno še enkrat ponovilo. Tisti naj bodo toliko let mirni, kolikor dolarjev so plačali. Ako bi jih kdo pomotoma tirjal, naj se kar na to mojo izjavijo sklicu je.

V Chicagi so mi za slovo še banket priredili po inspiraciji, in pod vodstvom III. reda. Dasi se je njegova prednica Mrs. Sagadin odpravljala pod nož, je še misila na to in delala. Dar prej je bila operirana. Upamda je sedaj že zopet doma na putu okrevanja. Banket je bil prisoten, tako da sem se to pot težje poslavil od Chicage kot prvič. Vse njegove dobrote so bile duše skolektale. Meni je bilo treba samo 50 dolarjev žep vtakniti, kar sem seveda zelo nerad storil. Drugi dan sem pa par ur obiskal še Bradley Ill. kjer so včasih pri Smolejih katero uganili. Mimogrede sem dobil par naročnikov.

V drugič me je nato Mr. Perko v spremlju Mr. M. Zelezničarja, Mr. Jelenčiča in Mr. Sadadina potegnil na kolodvor. Ko zopet pridem, upam da me bo že z aeroplano vozil. Po kratkem obisku dobrih duš Švegel-Hotujev v Ambridge pri Pittsburghu, sem zaščil klobovino v Bridgeportu osebno priporočil za perutnice, da bom ceneje skozi ali bolje čez prisel. A je dejal, da tako močnih še galebi nimajo, tem manj golobi, čedne in nežne stvarice.

Približno že iz tega veste, kako se je moja misija obnesla. Marsikaj je pa tako postrani padlo tu in tam, deloma za list, deloma zame. A ker nisem delal zase, in kot redovnik z obliko uboštva tudi ne smem, ampak vse za stvar, za list, je šlo vse v njegovo blagajno, ki je bila prej pred vsakim banditom varna. Le potne stroške em iz tistega poravnava ter iz onega, kar sem s svojim delom zasluzil.

A da mi zopet ne zmanjka časa za glavno — za zahvalo. Pred vsem najlepša hvala vsem in vsakemu posammennemu, ki so vdeleženi pri zbirki za mojo pot, za katero so mi po-

slali 210 dolarjev in še za pardolarjev v isti namen, ki mi jih je izročil Mr. Deelman v Forest City. Dalje pričnha hvala za vso prijaznost in gostoljubnost, s katero sem bil vspovod spredjet. Niti ene greinke nisem slišal. In za velikodušnost napram moji misiji, o kateri govore zgorajanje številke, dasi ne povedoval vsega. Prisrēna hvala vsem in vsakemu posammennemu, ki mi je pri tem, vendarle težkem poslu, kakor koli šel na roko, mi ga olajšal in pomagal, da je bil z vspohom kronan, kakoršnega doma niso pričakovali. Posebej sem dolžan hvaliti in zahvale češkim Martam, ki so se v raznih službah pri dvakratnih prireditvah tako nesebično žrtvovale za moje namene, kakor tudi vsem onim, ki so jih z raznimi materialnimi darovi omogočili.

Poleg tega, kar so storili za veselost moje misije, je še nekaj druga, kar je bilo v prid našemu tukajšnjemu samostanu in provinciji. Mnogi so mi ali osebno darovali ali pismeno polali za sv. mašo. Ker prejema nisem imel časa potrebiti, naj tem potom sprejmejo potrdilo. To je silno resna stvar. Naj mi verujejo, da sem jo tudi z vso resnostjo vzel. Preživo mi je v spominu žalostna, a v naši krovnik s prisego potrjenja dogoda, o nekem patru, ki se je svoj čas velikodušno, prostovoljno javil za dušno oskrbo na koleri obolenih vojakov na ljubljanskem gradu. Kot žrtve ljubezni je umrl, nekaj nad trideset let star. Po smrti je pa par let iskal pomoči, dokler je ni našel. Med zadrižki, da toliko časa nisem mogel do gledanja božjega, je navedel kot glavnega, ker je enkrat eno sv. mašo pozabil opraviti. To sem jaz že kot klerik bral. In na to se vedno spominim, kadar imam z mašnico opravka. Ker se pri človeški slabosti klub vsej vestnosti vedno lahko kaj pripeti, imam navado vse proste maše naj prej v ta namen darovati, če bi mi slučajno katera ušla. Na svoj spomin, četudi ni ravno ribenska rehta, se v tem oziru sploh ne zanesem. Kar sv. mašnici sam opravil, sem jih takoj po prihodu izročil tukajšnjemu P. provincialu in P. gvardijanu, odnosno samostenskemu predstojništvu na Brezjah, kar jih je bilo za tam naročenih, nekaj tudi v Lemontu, ker so bile za tam določene, da jih porazdele in prej opravijo. Gregorijanske, naročene od Mrs. Mary Roitz, Clev. za r. Alojzija Krašovec, sta opravila dva gg. prof. iz škofovih zavodov.

Raznje darove in pisma, ki so mi bila izročena, sem dotičnim deloma osebno, deloma pismeno dostavil na svoje stroške. Upam, da bodo to sami potrdili. Nekatera druga naročila še čakajo izvršitve. Enih, za katere naj bi poizvedel ali jim izročil, potravši še nisem mogel najti. Naročene knjige so pošle itd. A je vse zapisano. Če mi bo še dana prilika, pride vse na vrsto.

Zadnje naselbine, ki sem jih obiskal: Cleveland, Lorain, deloma Willard in kar sem zadnje čase po pošti ali nazaj gredel do naročnikov, lista še niso prejeli. Naslove sem nesel s seboj. A doma niso pričakovali, da jih bom toliko s seboj prinesel. Zato je oktoberske naklade zmanjkovalo. Z novembarsko številko, ki bo že na potu, ko boste to brali, če ne pojde v koš seveda, boste vsi dobili. Ako bi je kdo ne dobil, ali bi bil naslov kako pogrešen, naj se takoj obrne v Lemont, kjer bo office lista za Ameriko. Verjemite mi, da bi nikomur ne bilo bolj nerodno kot meni, če bi bil kak nered, ali bi kdo ne dobil vsega, kar je plačal. Kjer je dobra volja, se bo sigurno našla tudi pot k splošni zadovoljnosti, če tudi šele preko kakih početnih nedostatnosti. Samo mirno kri.

Vem, da je zlasti po naselbinah, katerih nisem mogel obiskati, še veliko takih, ki bi ra-

di naročili list, ko bi jih kdo podregal in jim ga pokazal. Imajo še vedno priliko. A naj to čem prej store. Z novim letom začnemo z novo izvirno povestjo, ki se bo vleka skozi celo leto. Kdor hoče imeti celo, naj se precej naroči, ker z družo številko naročimo le toliko naklade, kakor število naročnikov kaže. Tu pri nas se vsak naroči v začetku leta, ali sploh ne. S tem mi računamo.

Še enkrat lepa hvala vsem in v vsakem oziru:

Mnogo cvetja na trnjevo pot življenja!

Odkrite znamenitosti Pojlske doline ob Kolpi ZASLUGA DVEH ČEŠKIH TURISTOV

Stari trg.

Ob koncu avgusta tekocega leta sta prišla v Stari trg ob Kolpi dva člena češkoslovaške turistovskega kluba E. A. Soukup in O. Polašek in se tu ušotorila in si ogledovala okolico. Skupno z dijaki in domaćim gozdarjem sta napravili izlet po gori Grajščici. Tu so izletniki obiskali le nekaj metrov od dobre vozne ceste oddaljeno lahkokostopno jamo z lepimi kapniki, poznano pod domaćim imenom "Jama v Grajščici, v kateri so se prekopal skozi ožje prostore in odkrili dva nova velika prostora, s prav krasnimi kapniki. Po obisku jame so šli po zapuščenem kraju "Parga" na vrh gore "Kožice" 928 metrov nad morjem, odkoder se jim je odpril prekrasen razgled na dolino Kolpe in na velik del južne Slovenije ter severne Hrvatske. Z dobrim daljnogledom, s katerim so bili opremjeni, so videli na zahodu Kočevje na vzhodu pa Zagreb. Na vrhu gore "Kožice" so strme skale in stene pravi užitek za planince. Prav težko bi bilo še tako dobremu silkarju posneti verno sliko te krasote.

Jama v gori Grajščici je za interesirala oba češka turista za kapniške jame, katerih se nahaja več v tukajšnjem okolici Eden od njiju g. Polašek se je spustil v jamo "Nad trškim stajami," ki je 32 metrov načok, nekaj nad trideset let star. Po smrti je pa par let iskal pomoči, dokler je ni našel. Med zadrižki, da toliko časa nisem mogel do gledanja božjega, je navedel kot glavnega, ker je enkrat eno sv. mašo pozabil opraviti. To sem jaz že kot klerik bral. In na to se vedno spominim, kadar imam z mašnico opravka. Ker se pri človeški slabosti klub vsej vestnosti vedno lahko kaj pripeti, imam navado vse proste maše naj prej v ta namen darovati, če bi mi slučajno katera ušla. Na svoj spomin, četudi ni ravno ribenska rehta, se v tem oziru sploh ne zanesem. Kar sv. mašnici sam opravil, sem jih takoj po prihodu izročil tukajšnjemu P. provincialu in P. gvardijanu, odnosno samostenskemu predstojništvu na Brezjah, kar jih je bilo za tam naročenih, nekaj tudi v Lemontu, ker so bile za tam določene, da jih porazdele in prej opravijo. Gregorijanske, naročene od Mrs. Mary Roitz, Clev. za r. Alojzija Krašovec, sta opravila dva gg. prof. iz škofovih zavodov.

Raznje darove in pisma, ki so mi bila izročena, sem dotičnim deloma osebno, deloma pismeno dostavil na svoje stroške. Upam, da bodo to sami potrdili. Nekatera druga naročila še čakajo izvršitve. Enih, za katere naj bi poizvedel ali jim izročil, potravši še nisem mogel najti. Naročene knjige so pošle itd. A je vse zapisano. Če mi bo še dana prilika, pride vse na vrsto.

Zadnje naselbine, ki sem jih obiskal: Cleveland, Lorain, deloma Willard in kar sem zadnje čase po pošti ali nazaj gredel do naročnikov, lista še niso prejeli. Naslove sem nesel s seboj. A doma niso pričakovali, da jih bom toliko s seboj prinesel. Zato je oktoberske naklade zmanjkovalo. Z novembarsko številko, ki bo že na potu, ko boste to brali, če ne pojde v koš seveda, boste vsi dobili. Ako bi je kdo ne dobil, ali bi bil naslov kako pogrešen, naj se takoj obrne v Lemont, kjer bo office lista za Ameriko. Verjemite mi, da bi nikomur ne bilo bolj nerodno kot meni, če bi bil kak nered, ali bi kdo ne dobil vsega, kar je plačal. Kjer je dobra volja, se bo sigurno našla tudi pot k splošni zadovoljnosti, če tudi šele preko kakih početnih nedostatnosti. Samo mirno kri.

V tem prostoru se nahaja bistra voda, po kateri je nekaj časa brodil, dokler ni prišel do globočine, katere ni mogel prekoračiti, zato se je vrnil zopet k vodi. O tej vodi se ne more trditi, da ne bi bila prehodna to je, da se včasih splošča in zopet izgine, svet v tej bližini o tem priča. Pred

vhoda v jamo je hotel preiskati še tretji rov. In v resnici je našel tu še štiri jamske prostore, katerih zadnji se spušča načiščno v globočino; ker ni imel vrvi, ga ni mogel preiskati. Vprašanje časa je, da se ta jama natančneje preišče in se v nji odkrijejo še druge zanimivosti.

Ta jama ima tudi svoje lastne prebivalce: večinoma divje mačke, kune in lisice, ki so se obiskovalci g. Polašku za hip prikazale in se zopet poskrile. To je bilo prvič, kar je živ človek prišel v to podzemni prostor in odkril to prirodno zanimivost. Prvi obisk g. Polaška v tej jami je trajal 18 ur, skupna dolgot vseh treh rovov, ki jih je odkril, znaša približno štiri kilometre. Po ustrem izročili najstarejših ljudi, je bila jama nekaj pozana romparjem, ki so vanjo metali svoje žrtve.

Po tem uspehu razveseljena, sta se čez nekaj dni odločila nača dva češka turista, da preiščeta najglobokejši prepad načega kraja, poznanega pod domaćim imenom "Veliki Zjud," o katerem so ljudje do sedaj sodili, da nima dna. Poskušali so že člani ljubljanskega jamaškega društva priti vanj, pa po 60 metrov spuščanja načiščno v globočino jim je zmanjkovalo vrvine lestve, zato jima preiskovanje ni uspelo.

Nača dva češka turista sta zbrala po Starem trgu in vasi Predgrad kmetske vrvi za povezanje sena, jih povezala v eno celoto v dve do tri gube ter se pomočjo še enega predgradskih fantov spustila turista g. Polaška v prepad. Ta se je spuščal po vrvi počasi 120 metrov načiščno v globočino pa mu je še zmanjkovalo vrv. Ko je s svojo žepno električno svetilko razsvetil prostor, do katerega je prišel, je opazil pod seboj v globočini približno štiri metre globoko led, skočil je dol, se na ledu ujel in si vanj izsekal s svojo sekirico stopnico, da ne bi zdrknil navzdol v globočino; potem si je z njem vsekal v led še več stopnic ter spustil še približno 40 metrov navzdol. Pri tem poslu je čutil hladno strugo zraka, ki ledeni ves jamski prostor.

Ko je prispel na konec ledu, je opazil, da ta led ni nič druga kakor zaledeni sneg in voda na velikanskem kupu drv. Tu so nekaj nad prepadom sekali ogromen les. Ker je bil kraj za voz nedostopen, so delna navezali na verige in jih z živino vlekli na prikladnejši kraj. Na sumljivih točkah so postavili po dva moža, ki sta paziča na to nevarno vožnjo. Če se je pokazala nevarnost, da ogromno deblo potegne za seboj tudi živino, sta ta dva moža s pripravljenim orodjem odbila verige in tako je deblo samo zdrknilo v prepad. Na ta način je mogel nastati omenjeni kup drv. Od tega kupa je šel g. Polašek v severno zahodni smeri in prišel v votilino, dolgo približno 70 metrov, kateri pa ni mogel višine osvetiti s svojo žepno svetilko. V tej votilini je brez števila krasnih kapnikov, mnogi izmed njih segajo od vrha do tal. Ti kapniki so čisti, belkasti, deloma rdečkasto-mesnatne barve; imajo lepe zvoke, vsak kapnik ima svoj ton, da bi se dalo na njihovo igrali.

Ko je prispel na konec ledu, je opazil, da ta led ni nič druga kakor zaledeni sneg in voda na velikanskem kupu drv. Tu so nekaj nad prepadom sekali ogromen les. Ker je bil kraj za voz nedostopen, so delna navezali na verige in jih z živino vlekli na prikladnejši kraj. Na sumljivih točkah so postavili po dva moža, ki sta paziča na to nevarno vožnjo. Če se je pokazala nevarnost, da ogromno deblo potegne za seboj tudi živino, sta ta dva moža s pripravljenim orodjem odbila verige in tako je deblo samo zdrknilo v prepad. Na ta način je mogel nastati omenjeni kup drv. Od tega kupa je šel g. Polašek v severno zahodni smeri in prišel v votilino, dolgo približno 70 metrov, kateri pa ni mogel višine osvetiti s svojo žepno svetilko. V tej votilini je brez števila krasnih kapnikov, mnogi izmed njih segajo od vrha do tal. Ti kapniki so čisti, belkasti, deloma rdečkasto-mesnatne barve; imajo lepe zvoke, vsak kapnik ima svoj ton, da bi se dalo na njihovo igrali.

Leta 1895 je prevzel lepo cvetično obro izdelovanja žime za zimicne sin Josip, ki jo vodi še dandanes. Hitremu razvoju industrije v vseh panogah je moral slediti tudi slednja. Navedeni način obratovanja ni več zadoščal, ves obrat je bilo treba elektrificirati. Z elektrifikacijo in racionaliziranjem v obratu je narastla dnevna produkcija na šestkratno. Že samo dejstvo, da je firma sposobna postreči vsakemu konzumentu s 24 vrstami spredene žime v črni, sivi in beli barvi, jasno izpričuje o velikem napredku.

Dne 21. oktobra t. l. je obhajala firma Knific stoletnico svojega neumornega dela. Jubilanti, ki je razmeroma cilj in zdrav, ter ostalem vodstvu želimo še mnogo let in kar največ uspeha v svoji stroki.

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Avenue

GLAVNIKNO PREMOŽENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOŽENJE
NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrb in vam nosi
lepe obresti.
Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljete ga
najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POSTI

DR. MARTIN J. IVEC

starosta slovenskih zdravnikov
v Združenih državah

For the use of English
speaking members of
K. S. K. J.

OUR PAGE

Edited by Stanley P. Zupan Address 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Official Notices, Sporting
and Social News and
Other Features

BABBLERS

Dedicated to the Misses
By GEE DEE

HALL OF BLAME
Just as the world waits for the sunrise and the silver-lined clouds after a storm, I know you have been waiting for the enrollment of the royal order of blamers. The order would not be complete without that lad who knows his neck-ties and a line that gets giggles out of you.

Dox needs no introduction, what he is doing speaks for itself—and for him. Great! Well, maybe you folks didn't notice it, but they named that giant British airship DOX. Why? Figure it out yourself.

Dox is rather fussy about his clothes. Everything the latest. Spats, cane, hats à la Paris etc. Girls I wish you could meet him. Unlike myself he endorses luckies the only bad feature about him. And, the way that boy plays bridge you would think he is an engineer.

He is very fond of flowers and hopes the folks will not wait till he takes his final exit before they hand them over.

He spent quite some time in Chi and when questioned as to how he liked the burg the big boy said: "Chi is alright if one likes that type of city. As for me, give me the wide open spaces with towering trees sprinkled thither and yon."

To "The only Chi had with a heart."

Sorry, friend, but it is impossible to continue in serial form with the Chi Lass Diary. The excerpts of the Miss' diary were published at a great expense both financially and otherwise. If you think it is fun to hunt out and capture such rare treasures—and get away with it—try it! If I get the rest of it, I will have it syndicated. Until then—wait patiently.

Gee Dee.

The following letter strikes me just like a pair of soggy feet at a very, very formal dance—or much better—a wilted collar in a tux ensemble:

Mr. Gee Dee:

Just what kind of a complex have you? Same old line all the time. Always harping and praising the women. It is time that we men "call an ace and ace." You probably think you are holding a pat hand! Even though I have to draw, I'll call you.

Give us fellows a show once in awhile or we will organize and see that your stuff doesn't get into print for the majority.

Woman-hater.

John E. Madden, a successful breeder of horses, recently passed away. According to a columnist Mr. Madden had studied horses and men, and knew both. Mr. Madden is quoted: "The family is more important than the individual. I should rather have my sister marry a poor sample of a good family than the best sample of a poor family. The chance for the next generation would be better."

The latter's view is accepted by many, and if the laws of heredity are sound, should be accepted by all. But, just what is the standard? What constitutes a good family and what constitutes a poor family? If "poor" and "good" refer to health, the contention is plausible.

In upholding the theory, many are illusional because they accept wealth and family prestige as criteria. However, this world will always be inhabited by "complex" victims.

John E. Madden, a successful breeder of horses, recently passed away. According to a columnist Mr. Madden had studied horses and men, and knew both. Mr. Madden is quoted: "The family is more important than the individual. I should rather have my sister marry a poor sample of a good family than the best sample of a poor family. The chance for the next generation would be better."

The latter's view is accepted by many, and if the laws of heredity are sound, should be accepted by all. But, just what is the standard? What constitutes a good family and what constitutes a poor family? If "poor" and "good" refer to health, the contention is plausible.

In upholding the theory, many are illusional because they accept wealth and family prestige as criteria. However, this world will always be inhabited by "complex" victims.

Dear Gee Dee:

I am a real good detective when it comes to finding out boys' names. Of course, the last name is hard to guess. Is your first name George? And does your last name begin with D? Now don't deny it.

Me thinks "mama's little boy" gets many a letter, but you're not going to use this to "zakurit" the "peé." Are you? And say—oh—er—a car—er—make "potical" (Like me now?) Maybe you won't like my looks, but I can make "potica" (for the "wob" cut).

I am about six feet high. I'm cross-eyed, pigeon-toed, and knock-kneed. I have hair down to my shoulders which is as straight as stick. (Like me now? I can make potica!).

Well, G. D. when you answer me be sure you enclose a snapshot.

All yours,

Miss Ay Zee.

Reveal Wholesale vote buying.

Reporters of a Cleveland daily post as vagrants and vote under assumed names, receiving 25 cents and "shots" of corn whiskey for their trouble. The vote buying was done by a Big George, influential in a particular ward. Now answer the following:

1. How cheap is a vote at 25 cents and a few "shots"?

2. How many votes can you get for a half-pint?

3. How many such votes will get you "stiff"?

And to be serious:

1. Is voting under an assumed name an offense?

2. Isn't it practically impossible to buy a silent vote?

3. Isn't it just a difference of 25 cents and a line of promises?

The influence, if any, in both cases may be considered as being bought.

4. What do you think of modern newspaper policies?

SEND IN THAT NEWS ITEM!

CHI-BOWLERS WORK ALLEYS OVERTIME

Bowling Meeting

Directors of the Midwest KSKJ Bowling Association are hereby notified that there will be a meeting in Chicago at 3 o'clock Sunday afternoon, November 24th, 1929. Attention will be given to the regular order of business.

Judging by the scarcity of bowling news from Chicago it would appear as if the sport had passed out in the city. Instead the sport has shown great progress and the number of bowlers participating is greater than ever. There are two eight-team leagues and one four-team league going.

The St. Stephen's Parish league got away to a late start, but is now in full swing. It is composed of the following teams: St. Georges C. O. F. SS. Cyril and Methodius, two teams from St. Aloysius K. S. K. J. and four teams from St. Stephen's K. S. K. J. Victor "Butch" Kremesec is secretary. Since there are but two alleys in the parish hall, the league bowls four nights a week, Tuesday to Friday inclusive. The members of the teams are both old and young bowlers, many of them beginners.

Next Thursday evening, November 14th there will be a "battle royal" when the St. Aloysius "Ribencan's" meet the St. Stephens "Ribencans". So far the St. Stephen's "Ribencans" are several jumps and a couple of dollars ahead.

The Danica society has formed an eight-team league which bowls Monday nights at the classy Schuneman Alleys, located at Van Buren St. and Ashland Boulevard. This is a handicap affair, the handicaps applying to teams only. This arrangement is proving very satisfactory and a great deal of interest is shown in this league. All bowlers are members of Danica society and the teams are sponsored by local business men. Joe Koschak is secretary.

The Holy Name Society Juniors have a four-team league, each team having four men, and bowl Sunday afternoons at the parish alleys.

Monday evenings the parish alleys are turned over to the fair sex and we understand that a large number are always present to enjoy the sport.

Comparing all this activity to last year when only one league of six teams was organized, it gives a fair idea of the increased interest in the sport. Bowling in this town is far from being dead, the trouble seems to be that all bowlers are too busy "busting the maples" to write.

To date, Chicago and South Chicago boys have hooked up in parish matches, each having won one set of games.

Rest assured that Chicago will be heard from, louder than ever in the next K. S. K. J. tournament.

Joseph Gregorich.

SEND IN THAT NEWS ITEM!

LA SALLE GLIMPSES

By La Sallita

Abraham Lincoln burned midnight oil, and most likely did the Slovenian students who appear on the school honor roll for the first term, at the La Salle-Peru Township High School.

The students listed on the honor roll are: Albert Faleskin, Frank Kuhar, Joseph Meglich, John Novak, Mary Mennich, Mary Oresar, Anna Potocnik, Mary Scheck, Mary Skoparc, Theresa Spitzmiller and Mary Furat.

The first and second bans of matrimony for Miss Agnes Tomazin, daughter of Mr. and Mrs. Anton Tomazin, 343 Second St., La Salle, Ill. and Mr. Lawrence Nefeld of St. Joseph's parish, Peru, Ill., were published at St. Roch's Slovenian Catholic Church.

We are glad to hear that Miss Mary Bildhauer is well enough to return to her work after having submitted to an operation for appendicitis. Miss Bildhauer is employed by the Weston Co.

Notice to St. Florian KSKJ Bowlers

All the members of the Knights of St. Florian Society No. 44 KSKJ especially the members of the St. Florian KSKJ Booster Club, are herewith notified that our regular bowling season will begin Thursday evening, November 14th, at 9 o'clock, at the East Side Bowling Alleys, 106th St. and Ewing Ave., and at which time a league will be formed. It is hoped that six teams will be organized to take part in the coming KSKJ tournament.

Edward Kompare has been appointed chairman of the bowling committee, and he will be on hand any Thursday night to help out the boys and to give you whatever necessary information you may need. Edward intends to form a real league this year and with the help of the bowlers it can easily be accomplished. He also requests the older members to come out and bowl with the boys.

St. Florian KSKJ Booster Club, Joseph Kuck, president.

BAZAR IN FULL SWING

"Get your Indian blanket over here, folks! Take home a floor lamp! Your sweetie wants a doll-lamp!" and countless other sayings were the battlecry of a host of workers, at the first bazaar night sponsored by the lodges and groups for the benefit of the St. Vitus parish, Cleveland, O.

The Cleveland parish has always been successful with its bazaar, but this year the committee looks forward to a record attendance for the five nights of festival which with last Saturday night include November 10th, 13th, 16th and 17th.

One of the main features of the bazaar is a contest to see who is the most popular girl of the parish. There are but four contestants, making for a peppy and close race for honors, and the prize money which reads \$50 for first, \$35 second and \$25 third.

The bazaar is being staged in the new St. Vitus School, Glass Ave and Norwood Rd.

Victory Ball Date Nears

A few final touches and arrangements will be complete for the Victory Ball and banquet to be given in honor of the Cleveland Presidents November 19th, at Gordina's Hall. According to reports the two-time national KSKJ baseball champions will be guests at an affair which will be no little matter. Cleveland, the home of KSKJ baseball champs and contenders feels proud of the "officials" showing, and will avail itself of the opportunity to express its merriment on this occasion.

The committee, composed of the St. Vitus lodge officers, convened several times to report the progress in arrangements. That this affair is an important undertaking, is shown by the fact that at the last regular monthly meeting of the lodge, the ball and banquet was the main topic of discussion.

Added to the pledged cooperation of the St. Vitus lodge members, the committee in charge of arrangements has enlisted the services of the Mary Magdalene lodge, the largest subsidiary of the KSKJ. The Magdalenes have always been successful with their undertakings and their helping hand in honoring the KSKJ champs will go a long way in making the event memorable.

To make the event colorful invitations have been extended to city officials. Mr. Adam J. Damm, city treasurer and considered as the godfather of Cleveland Slovenes, has accepted the invitation. Park Director Mr. Newman and Commissioner Gourley, who made it possible for Cleveland KSKJ teams to play on city diamonds, are also expected to be present.

Added to the pledged cooperation of the St. Vitus lodge members, the committee in charge of arrangements has enlisted the services of the Mary Magdalene lodge, the largest subsidiary of the KSKJ. The Magdalenes have always been successful with their undertakings and their helping hand in honoring the KSKJ champs will go a long way in making the event memorable.

To make the event colorful invitations have been extended to city officials. Mr. Adam J. Damm, city treasurer and considered as the godfather of Cleveland Slovenes, has accepted the invitation. Park Director Mr. Newman and Commissioner Gourley, who made it possible for Cleveland KSKJ teams to play on city diamonds, are also expected to be present.

Invitations have also been extended to all local and nearby KSKJ lodges, who in the opinion of the St. Vitus lodge, should also take pride in the success of the Cleveland team.

The banquet will commence with dinner being served at 7:30. Although it is planned to make the speakers program short, the Arcadian Melody Pilots stationed in the ball room will play the first dance of the evening, commencing at 8 p.m. and will continue until the committee feels that a good time was had by all.

Banquet tickets sell for \$1.00 per person. Dance tickets may be had at 50 cents per person. The \$1.00 tickets admit to banquet and dance.

To All Whom It May Concern.

In behalf of the Jolly Pals I take this means as a method of expression of thanks to all the Slovenian merchants who have so unstintingly backed the team, namely Gordina and Sons, Gorik "Habs," Mr. Anton Anzilovar, Mr. Slapnik, Mr. Kremerz, Mr. Zavasky, Mr. Kozan, Mr. Marvar. Mr. Spech all of whom have backed the team and made it possible for the Kings Jolly Pals to win the championship of their class.

The boys on the team pledge ourselves that we will try to return in our small way the favors that they have shown us by a whole hearted patronage of the various merchants who have backed us.

Twenty-five years of professional practice is credited to Dr. M. J. Ivic, Joliet, Ill., who this year celebrates the silver jubilee of his medical career.

Taking a long step into the future, we hope that the merchants will again back us as they have backed us and we will do everything on our part to bring another championship to the honor of the Slovenes merchants.

Thomas Gribbons manager Jolly Pals.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

Enjoy Week-End Visit

That Detroit, Mich., is a fair city is the opinion expressed by Mrs. Helen Mall, Mr. and Mrs. Ivan Zupan and their son Stanley P., who returned to Cleveland late Sunday evening after having spent the week-end in the motor city. The trip was made by motor.

Edward Kompare has been appointed chairman of the bowling committee, and he will be on hand any Thursday night to help out the boys and to give you whatever necessary information you may need. Edward intends to form a real league this year and with the help of the bowlers it can easily be accomplished.

He also requests the older members to come out and bowl with the boys.

St. Florian KSKJ Booster Club, Joseph Kuck, president.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

Enjoy Week-End Visit

Mr. Leo B. Virant was a candidate for the Lorain City Council of Lorain, O. Now he is councilman for he gathered the majority of votes in the sixth district. Mr. Virant, Democrat, received 587 votes while his republican opponent was credited with 516.

Mr. Anton Gordina accompanied the party to Detroit, but was unable to return with it due to a film showing which was scheduled for Sunday evening at the Highland Park Hall.

Thomas Gribbons manager Jolly Pals.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

Enjoy Week-End Visit

Mr. Anton Gordina accompanied the party to Detroit, but was unable to return with it due to a film showing which was scheduled for Sunday evening at the Highland Park Hall.

Thomas Gribbons manager Jolly Pals.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

Enjoy Week-End Visit

Mr. Anton Gordina accompanied the party to Detroit, but was unable to return with it due to a film showing which was scheduled for Sunday evening at the Highland Park Hall.

Thomas Gribbons manager Jolly Pals.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

Enjoy Week-End Visit

Mr. Anton Gordina accompanied the party to Detroit, but was unable to return with it due to a film showing which was scheduled for Sunday evening at the Highland Park Hall.

Thomas Gribbons manager Jolly Pals.

BOOST K.

Tolminci

ZGODOVINSKI ROMAN
SPSAL IVAN PREGELJ

(Nadalevanje)

V soboto potem je segel župnik Murovec zopet po svoji kroki, razgrnil list in pisal:

"V tem mesecu maju Gospodovega leta sedemnajst sto tri najstega so se zgodile po Tolminskem in drugod po deželi prečudne reči. Vsi podložniki so se vzdignili proti vsej gospodi in spravili v najhujšo nevarnost deželo tam in gener quam in particularibus (na splošno in posamič). Sest tisoč Kraševcev je vstalo in so sli nad grad Devin, ki ga je svojimi zastražil gospod grof de la Torre. Gospod de la Torre je dal nanje streljati. Nekateri so oblezali, drugi so pogbenili, videč da gradu ne zmorejo. To je tisti grad pri morju, kjer gori ob viharju in ne vihti železna pálica vrh sleme na, in sem jaz sam videl ta prečudni ogenj, ki gori, a ne uge."

"Item so napadli grofa Pečata podložniki graščine Završ. Grofa in sina so hoteli umoriti, pa ju je Bog rešil iz nevarnosti in sta bezala v Trst, kjer živila v bedi in revčini Kmetje pa so opustošili grad, izplili vino, počenjali nerodnosti in se vedli ošabno in siro mo.

"Se slišim, da so v Dornbergu pregnali gospoda. Gospa Grofica Rabatta je moral bežati v Gradiško. Njeni sobarici Tereziji so pa silo delali in lase ostrigli. Sli so tudi v vinograde in rezali trte. Tudi v Brdih —"

Zupnika je zmotil pri pisaju nekak prepri pred zupniščem. Na vrata je nekdo udaril z vso silo. Zupnik je stopil oknu in pogledal v noč.

"Kdo ne da miru?"

"Boš kmalu videl, hudič!" je zaklelo pred vrati in mimo glave ve priletel zupniku velik kamen, padel na mizo in razbijil tunik lonček.

"Skoračnikar," je zavpil te daj župnik, "kamenje mečeš. Saj vem, zakaj! Pa si zapomni, da bo prej črna zemlja pokrival Murovca, preden bo tebe oklical!"

"Odpr, da te zakoljem!" je besnel zunaj Grahovski galjot.

"Pođi domov in se iztrezni, žival," je reklo Murovec.

Priletel je iz teme še enkrat kamen in zadel duhovnika v glavo, da se je zgrudil. Tedaj se je zunaj osmelišo nekaj domačinov, se vrglo na podivljega moža in ga stlačilo na tla. Povezali so ga. Ko so ga tako imeli, jih je obšla groza priznjim in jeza.

"Tudi ovajal je," je reklo nekdo.

"Obesimo ga!" so zaklicali. Murovec, ki se je prebudil iz omame, je prosil:

"Ne obedajte! Zaprite ga v berlín, pa sojen naj bo."

"Sojen naj bo," so se vdali ljudje, zaprli Goljo v berlín in postavili stražo. Zjutraj so našli stražo zaklanjena v komaj še živega. Goljo je otel njegov hlapac. Ljudje so odslej vsako noč stražili, da bi se Golja ne vrnil in ne požgal. . .

Stanovi so postavili mesto Gorico pod varstvo gradiščanskega vojaštva in topov. Dvorani kancliji so poslali dve deželnih mapi, ki naj bi pokazali površje zemlje in pota, koder naj bi vkorakalo vojaštvo vkrötiti uporno ljudstvo. 15. maja je izšel v Laxenburgu dekret dvornega vojnega sveta, naj vkoraka posebe na Tolminsko čez Cerkno šet sto pešev in dvesto konjenikov pod poveljstvom pod-

petelin iz meglene doline."

Mimo teleanega neugonja ga je hujše mučila takša duševna bolest, občutje stradne osamelosti in gluhe praznote. Hotel je, iz zemlje in sebe domisliti do dna, prodreti v zmisel življenja, pa ni imel poti. Metal se je kakor človek, ki prave poti ne ve, zdaj na stezu v levo, zdaj v desno, hodil je v krog, čutil, da ničesar vedeti ne more, ker nima, da bi s čim prijet pripravem koncu. Pomlad, poletje, jesen, zima, dan in noč, pa spet noč in dan. Vedno eno in enako, je iskal, danes dež, jutri solnce, zdaj sneg, zdaj megla, cvetje, sad, oximina v zemlji, klasje v snopu, prvo leto tako, drugo, petdeseto. Pa se človek ne naveliča, vedno znova doživlja, raste v stvari, gleda v globlje. Vse gre svojo pot. Še človeško srce. Le um in pamet ne. Pa vest. Občutje strašnega bremena je prevzelo moža. Pogledal je skoraj jezno proti nebu, kakor da išče Boga in je mrmljal:

"Nisi prav storil, da si človeka ustvaril. In če si ga, otrok naj bi bil ostal do konca."

Zavedal se je, da ne bi smel tako misliti, čutil je, da greši. Iskal je zopet jasnosti v svoji svetli veri, ki se mu je davno odkrila, ko je bral protestantsko sveto pismo, in je posoje povedal:

"Pod božjo mislio smo."

Iz prav te besede, iz svetov, ki so mu vzrastli iz svetopisemskih slik, je zdaj vstajala vanj slika obličja božjega. Ni ga bil vesel. Bilo je strogo lice, temno vladarsko, vse ponujajoče. Andrej ni hotel, pa se mu je posili jemalo v občutje o Bogu, stvarniku:

"Kakor da nisi pravi, kakor da si vseh galjotov galjot!"

Nekega jutra, ko je vstal prav posebno truden in ubit, je imel spoznanje, da ni vreden živeti. Stopil je v laž nizko nad vasio. Vse je še spalo. Prva zora še ni sinila za še brejško planoto. "Ni vredno živeti," je ponovil na glas, in se čutil čudno svobodnega in močnega. "Menda sem edini človek na Tolminskem, ki tako ve," si je dejal. Zazdelo se mu je, da bo odzdaj neskončno laže pričakoval, pa četudi najhujše, kar še ima priti. Tisti trenutek pa ga je zopet potegnil z višin v nižave in mrak.

Novi zakon o upravnih razdelitvah zahteva tudi, da ne sme nobeno društvo ali organizacija imeti plemenskega ali verskega naslova in društvene zastave s plemenskimi barvami, če bi to nasprotovalo narodnemu in državnemu edinstvu. Kako se bo to razlagalo, še ni jasno.

Ob priliki zlate maše Pija XI. te pokloni deputacija Slovenskega komaj teden starega dojenca. "Kako spi žena," je mrmljal nejevoljno, "da ne sliši."

Dojenčkov jok je prebudil v njem tisto strašno breme, ki ga je težilo: bolečino strašnega usmiljenja z vsemu nebolegljivimi, z otroki, ki ne vedo, kaj je greh, z ženskami, ki topo doje in so lačne, z moškimi, ki bi jokali, pa kolnejo, celo z galjoti, ki nimajo s v e t e g a Duha. "Pod božjo mislio smo," se je trudil potolataci se, pa je silo ma verjel o Bogu:

"Srca pa ne pozna. Pa četudi ni res, da je vseh galjotov galjot."

Za dne je iskal Andrej tolazbe v knjigi. Odpiral je na slepo, da bi se mu razodelo. Pa jebral:

"Preklet bodi, kir sturi, de en sljevic zahaja na poti. Inu vu' folk ima reči: Amen!"

(Dalje prihodnjič).

OLAJSANA POSTAVA ZA ITALIJANSKE IZSELJENCE

Washington, D. C.—Kakor znano, ni imela dosedaj Italija z Združenimi državami nobene pogodbne glede vojaške obveznosti svojih državljanov, oziroma izseljencev. Ako je postal italijanski izseljenec ameriški državljan, pa še ni dovršil vojaške službe v svoji rojstni domovini, so ga pri morebitnem povratku ali obisku v to prisilili.

To vse skupaj nič ni. Zemlja je zemlja, gre svojo pot. Samo meni, ki zdaj bolj ranc vstajam, je vse novo in lepo rosa nova, novo evetje, nov bledeči in nemirni svit zvezde jutranjice, prvi prepelični klic,

ovirano vračajo domov, vendar velja ta postava samo v mirnem času.

POSTNE ZNAMKE SV. VENESLAVA

Praga, Čehoslovakijska. Čehoslovaka poštna uprava bo izdala povodom tisočletnice smrti sv. Venceslava posebne jubilejne znamke s podobo tega svetnika. Teh znamenitih znamk bo prišlo v promet v vrednosti okoli 32 milijonov krov.

RAZSTAVA PERUSKOVIH SLIK

Posebnost za slovensko naselje v Pittsburghu, Pa., bo razstava slik H. G. Peruška, ki bo otvorjena v petek, 6. decembra v Slovenskem domu na Butler Street in bo trajala do 8. decembra. Upravni odbor Slovenskega doma je obljubil vse mogoče sodelovanje.

V pripravljalnem odboru za razstavo so Geo. J. Witkovich, predsednik; John Balkovec, blagajnik; Michael Pleše, oglašanje. Na sodelovanje so povabljeni tudi Hrvatje in Srbi. Vstopina na razstavo bo 25. centov, da se pokrijejo pošiljalni stroški za slike ter drugi izdatki. Dvorni je direktor Slovenskega doma dal brezplačno. Računajo, da bo to razstavo posetilo nadstič oseb:

"Nisi prav storil, da si človeka ustvaril. In če si ga, otrok naj bi bil ostal do konca."

Zavedal se je, da ne bi smel tako misliti, čutil je, da greši. Iskal je zopet jasnosti v svoji svetli veri, ki se mu je davno odkrila, ko je bral protestantsko sveto pismo, in je posoje povedal:

"Pod božjo mislio smo."

Iz prav te besede, iz svetov, ki so mu vzrastli iz svetopisemskih slik, je zdaj vstajala vanj slika obličja božjega. Ni ga bil vesel. Bilo je strogo lice, temno vladarsko, vse ponujajoče. Andrej ni hotel, pa se mu je posili jemalo v občutje o Bogu, stvarniku:

"Kakor da nisi pravi, kakor da si vseh galjotov galjot!"

Nekega jutra, ko je vstal prav posebno truden in ubit, je imel spoznanje, da ni vreden živeti. Stopil je v laž nizko nad vasio. Vse je še spalo. Prva zora še ni sinila za še brejško planoto. "Ni vredno živeti," je ponovil na glas, in se čutil čudno svobodnega in močnega. "Menda sem edini človek na Tolminskem, ki tako ve," si je dejal. Zazdelo se mu je, da bo odzdaj neskončno laže pričakoval, pa četudi najhujše, kar še ima priti. Tisti trenutek pa ga je zopet potegnil z višin v nižave in mrak.

Novi zakon o upravnih razdelitvah zahteva tudi, da ne sme nobeno društvo ali organizacija imeti plemenskega ali verskega naslova in društvene zastave s plemenskimi barvami, če bi to nasprotovalo narodnemu in državnemu edinstvu. Kako se bo to razlagalo, še ni jasno.

Ob priliki zlate maše Pija XI. te pokloni deputacija Slovenskega komaj teden starega dojenca. "Kako spi žena," je mrmljal nejevoljno, "da ne sliši."

Dojenčkov jok je prebudil v njem tisto strašno breme, ki ga je težilo: bolečino strašnega usmiljenja z vsemu nebolegljivimi, z otroki, ki ne vedo, kaj je greh, z ženskami, ki topo doje in so lačne, z moškimi, ki bi jokali, pa kolnejo, celo z galjoti, ki nimajo s v e t e g a Duha. "Pod božjo mislio smo," se je trudil potolataci se, pa je silo ma verjel o Bogu:

"Srca pa ne pozna. Pa četudi ni res, da je vseh galjotov galjot."

Za dne je iskal Andrej tolazbe v knjigi. Odpiral je na slepo, da bi se mu razodelo. Pa jebral:

"Preklet bodi, kir sturi, de en sljevic zahaja na poti. Inu vu' folk ima reči: Amen!"

(Dalje prihodnjič).

KOLEDAR AVE MARIA ZA LETO 1930 IZŠEL

Izšel je koledar Ave Marija za leto 1930. Posvečen je zlasti spominu prvega vseslovenskega katoliškega shoda v Ameriki in kraljevstvu v Belgradu. Prispeli so zato, da bi se v imenu hrvatskih zemljoradniških zadruž poklonili kralju in se mu zahvalili za proklamacijo od 6. januarja in za ukaz od 3. oktobra. Delegacije so prosili kralja, da bi sprejel pokroviteljstvo nad gradnjom Zemljoradniškega doma v Zagrebu, kakor tudi pokroviteljstvo nad njihovimi zadrugami.

Družinske in Blaznike pravite za leto 1930. Dobite v Slovenski knjigarni Josip Grdina, na 6121 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Cena 25 centov s poštino.

Vsi člani vaše družine bi morali biti zavarovani pri naši Jednoti.

Solvantnost mladinskega oddelka naše Jednote znači 156.50%.

riških Slovencev, na katoliški shod v Lemontu in na istočno praznovanje 35-letnice naše dnečne K. S. K. Jednote.

Koledar Ave Marija se naroča pri Upravi, Box 443, Lemont, III.

Lepe tiskovine

za vaša društva, za trgovce, posameznike, za vlasnike.

po nizkih cenah

v prvi slovenski unijski tiskarni v Zjed. državah, kjer dobiti ob vsekom času zanesljivo in

točno postrežbo

Se priporočamo društvom, rojakom, trgovcem za vse prilike. Previsoko največja kot najmanjša dela.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

PARNIKI

Rojakom, ki so namenjeni v starj kraj pred Novim letom, se nudijo sledči najboljši parnički za potovanje:

15. novembra, Bremen, Bremen.
16. novembra, Majest, Cherbourg.
16. novembra, Beierenland, Antwerp.
17. novembra, Rotterdam, Rotterdam.
18. novembra, New York, Hamburg.
20. novembra, Saturnia, Trst.
20. novembra, Berengaria, Cherbourg.
21. novembra, Leviathan, Cherbourg.
23. novembra, Olympic, Cherbourg.
27. novembra, Mauretania, Cherbourg.
30. novembra, Milwaukee, Hamburg.

Dne 6. decembra se vrši način poštovanja na priljubljenem francoskem brzoparniku ILE DE FRANCE.

7. decembra, Vulcana, Turst.

7. decembra, Leviathan, Cherbourg.

12. decembra, St. Louis, Hamburg.

13. decembra, Berengaria, Cherbourg.

15. decembra, Bremen, Bremen.

28. decembra, Deutschland, Hamburg.

V vsem interesu je, da se čim prej odločite za parnik in na njem prostor rezervirate, kajti čim prej se prigrite, tem boljji prostor boste imeli.

Za vas nadaljnja posajala o parničkih potnih listih in drugih potniških zadevah se obrnite na

PRUDENTIAL BANK

(ZAKRAJŠEK and ČEŠARK)
622 —